



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tome Frankiče a přísedících Mgr. Zdeňky Sidony Suchanové a Ing. Bohumíra Topinky v hlavním líčení konaném dne 17. února 2023 v Praze, takto:

obžalovaný

J. Ř.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici xxx

je vinen, že

dne 31. 3. 2022 kolem 11:40 hodin v xxx, v kabinetu č. xxx ve xxx patře Xxx, po předchozím uvážení v úmyslu usmrtit napadl poškozeného Ing. J. K., nar. xxx, a to z toho důvodu, že mu dne 30. 3. 2022 jako studentovi xxx udělil při ústním zkoušení z předmětu „xxx“ nedostatečnou známku a v důsledku toho a kvůli jejich dlouhodobě špatnému vztahu, který u něj vygradoval pocitem křivdy a frustrace z uvedeného hodnocení, jež vnímal jako nespravedlivé, obžalovaný již téhož dne začal přemýšlet nad tím, že učitele usmrtí a zvažoval způsob usmrcení, kdy nejprve plánoval jeho upálení za pomoci benzínu a zapalovače, které si dne 30. 3. 2022 v průběhu následující školní hodiny xxx za tímto účelem objednal pomocí mobilního telefonu v on-line obchodě, ale když mu jeho matka dne 31. 3. 2022 ráno sdělila, že pokud se nenajde jiné řešení, bude muset kvůli studijním neúspěchům změnit školu, rozhodl se situaci vyřešit hned, a to tím způsobem, že poškozeného usmrtí za použití mačety o délce 60 cm, s čepelí o délce 46 cm, jejíž spodní hrana je ostrá a horní vroubkovaná, kterou měl doma, a dne 31. 3. 2022 kolem 10:00 hodiny si nepozorovaně vzal mačetu, nůž a rukavice, předstíral, že jde na procházku a odešel do školy na výše uvedené adrese, kde ve xxx patře v místnosti toalet pro studenty sundal z mačety ochranný obal a vyčkával zde na příchod učitele Ing. J. K. do jeho kabinetu č. dveří xxx, který se nacházel naproti místnosti toalet, kdy asi po 10 minutách, přibližně kolem 11:38 hodin, viděl jmenovaného učitele vejít do kabinetu, načež vešel za ním, zavřel za sebou dveře a šel směrem k učiteli, který když ho viděl, vstal ze židle a šel směrem k němu, a když stáli oba proti sobě, napadl poškozeného mačetou, kterou držel oběma rukama, ruce měl nahoře a údery vedené střední a velkou intenzitou směřoval seshora na hlavu, kdy v útoku pokračoval i přesto, že poškozený po těchto úderech spadl

na zem, kde mu mačetou zasadil další rány do oblasti krku a horní části zad, a dále jednu ránu do levého boku, a až když nabyl dojmu, že poškozený zemřel, odložil zde mačetu a z místnosti utekl,

kdy tímto jednáním poškozenému způsobil čtyři sečné rány v oblasti hlavy, nejméně deset sečných ran v oblasti krku a horní části zad a jednu sečnou ránu v levém boku, a způsobil mu ztrátové zranění tří prstů na pravé ruce, přičemž poškozený během několika málo minut na místě zemřel, v důsledku selhání dechu a krevního oběhu při vzduchové embolii z otevření jednoho z nitrolebních žilních splavů, při současném krvácení z přetřátého cévního systému hlavy, krku a pravé horní končetiny a při poškození mozku s protětím levé mozečkové polokoule a levého týlního laloku, v důsledku rozsáhlého souboru sečných poranění,

tedy: jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a čin spáchal zvlášť surovým způsobem,

čímž spáchal

zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 40 odst. 2 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání dvanácti (12) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se **pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí věci, a to mačety o délce 60 cm, s čepelí o délce 46 cm, jejíž spodní hrana je ostrá a horní vroubkovaná.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) a odst. 4 tr. zákoníku se ukládá ochranné léčení psychiatrické spojené s psychoterapií v ambulantní formě výkonu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, na náhradě škody částku 12 392 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozené PhDr. I. K., nar. xxx, xxx, částku 2.530.000 Kč, a dcerám zemřelého poškozené A. K., nar. xxx, částku 2.410.000 Kč a poškozené K. K., nar. xxx, částku 2.410.000 Kč.

Odůvodnění

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení má soud za prokázaný skutkový děj tak, jak vymezen ve skutkové větě rozsudku.

2. Obžaloba původně kvalifikovala stíhané jednání obžalovaného jako zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2 tr. zákoníku. V průběhu hlavního líčení pak navrhl překvalifikovat stíhané jednání na zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku v alternativě spáchání činu zvlášť surovým způsobem. V návaznosti na to pak byl obžalovaný na možnost takovéto právní

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

kvalifikace formálně upozorněn (§ 225 odst. 2 tr. řádu). Již předtím poškození prostřednictvím svého zmocněnce navrhovali, aby stíhaný čin byl kvalifikován jako zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku, a to v obou alternativách § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku. Obhajoba pak navrhovala kvalifikovat stíhané jednání jako zvlášť závažný zločin zabití dle § 141 odst. 1 tr. zákoníku.

3. Obžalovaný J. Ř. se k činu kladenému mu podanou obžalobou za vinu, pokud jde o úmyslné usmrcení poškozeného způsobem uvedeným v obžalobě, doznává a v rámci svých výpovědí (viz níže) v zásadě potvrdil, že se čin stal tak, jak je mu jeho spáchání kladeno za vinu. Ostatně část skutkového děje tvrzeného obžalobou vychází z předchozích výpovědí obžalovaného. Část skutkové děje tvrzeného obžalobou pak popírá.

4. V rámci **vyjádření se k obžalobě dle § 206a odst. 1 tr. řádu** obžalovaný uvedl, že to nechtěl udělat, ale poškozený jej k tomu vyprovokoval. Dále pak se k obžalobě za obžalovaného vyjádřil obhájce, který uvedl, že se obžalovaný cítí být vinen, s popisem skutku víceméně souhlasí, ale nesouhlasí s právní kvalifikací ani s navrhovaným trestem. Co se týče skutku, zpochybňuje přípravu jednání v podobě nákupu benzínu, obžalovaný se také chce vyjádřit k důvodům činu. Nezpochybňuje objektivní průběh skutkového děje, opatření mačety, cestu do školy, ani způsob útoku na poškozeného. Tyto skutečnosti označil za nesporné. K tomu soud dodává, že obhájce může za obžalovaného učinit vyjádření k obžalobě, nemůže však za obžalovaného učinit doznání ani prohlášení viny (§ 206a odst. 2 tr. řádu), nicméně označení nesporných skutečností ust. § 206d tr. řádu nevylučuje.

5. Takto označený nesporný skutkový děj pak koresponduje se skutkovým dějem, který také státní zástupkyně označila za nesporný. Lze dodat, že státní zástupkyně uvedla, že z jejího pohledu jsou všechny skutečnosti (tvrzené obžalobou) nesporné, nicméně pokud obžalovaný některé z těchto skutkových okolností sporuje, což výslovně uvedl, tak, pokud nesporné má značit, že mezi stranami o nich (skutkových okolnostech) není sporu, tak patrně nesporné nejsou. Namísto nesporné by tak bylo přiléhavější tvrdit, že jsou (skutkové okolnosti tvrzené obžalobou) bezpečně prokazované (pokud je o tom státní zástupce/zástupkyně přesvědčen/a).

6. V návaznosti na shora uvedené označení nesporných okolností, za situace, kdy se soud ze spisového materiálu přesvědčil, že není důvodu o těchto prohlášeních pochybovat, tak soud ve smyslu ust. § 206d tr. řádu rozhodl o upuštění od dokazování objektivního průběhu skutkové děje tvrzeného obžalobou, a to v době od příchodu obžalovaného do školy po usmrcení poškozeného Ing. J. K., včetně způsobu usmrcení poškozeného a chování obžalovaného po činu do zadržení obžalovaného. Dokazování pak bylo vedeno ohledně motivace jednání obžalovaného, přípravy činu, osobních poměrů obžalovaného včetně poměrů zdravotních, okolností relevantních ve vztahu k případně ukládanému trestu a ochrannému opatření. Nutno však dodat, že obsahově některé z následně prováděných důkazů poskytovaly informace také o okolnostech, které byly označeny nespornými.

7. V rámci svého **výslechu** pak obžalovaný J. Ř. k motivaci svého činu uvedl, že nejdříve chtěl za poškozeným přijít a zeptat se ho, proč mu tohle udělal, proč se k němu tak choval. Chtěl poškozeného vystrašit, ale řekl si, že když se na něj poškozený vrhne nebo ho začne škrtit nebo tak na něj nějak zaútočí, tak ho prostě....Jak už říkal, nechtěl to udělat, ale. Do toho posledního zkoušení se poškozený choval úplně v pohodě, ale při tom posledním to prostě totálně.... Totálně obžalovaného zesměšnil, ponižil. Poškozený se obžalovanému vysmíval, že nic neumí, že závěrečné zkoušky nikdy neudělá, ani tu školu, ani maturitu. To obžalovaného vytočilo. Kdyby to poškozený udělal mimo třídu osobně, tak to chápe, ale před celou třídou....(větu nedokončil).

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

8. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl nadále v jednacím sále silně rozrušen, vykřikoval sprostá slova a plakal, byl jeho výslech přerušen. Obhajoba pak požádala, aby byla přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, neboť ten nebude nadále vypovídat.

9. Soud pak postupem podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečetl protokoly o výpovědi obžalovaného z přípravného řízení (č.l. 152, 155 a 159). V rámci těchto výpovědí se obžalovaný ke spáchání činu doznává s tím, že neměl jinou možnost.

10. V rámci prvního výslechu obžalovaný způsob usmrcení poškozeného popisuje stručně, ale doznává jej (č.l. 154). Poté, co vyčkával na toaletě, až poškozený přijde do svého kabinetu, tak tam za ním vešel, zavřel za sebou dveře, a už to začalo. Zeptal se jej, proč to nebylo na čtyřku (ta zkouška), poškozený mu řekl, že prostě nebylo. Pak se poškozený postavil proti němu a obžalovaný začal do něj sekat, až do té doby, dokud poškozený nepřestal dýchat. Poté utekl. Poté popisuje, jak utíkal z místa činu, chtěl stihnout vlak na Kačerov. Vystoupil na Zbraslavi, šel na cyklostezku (u řeky) a tam si smyl krev, kterou měl na sobě. Tu mačetu si koupil asi před šesti měsíci na internetu. Cestou do školy měl tu mačetu pod bundou. Původně chtěl poškozeného usmrtit mimo školu, ale pak už nechtěl čekat, nechtěl, aby se tím jeho rodiče trápili. Pak vulgárně nadával na adresu poškozeného.

11. V rámci druhého výslechu se obžalovaný podrobně vyjadřoval ke svému studiu na Xxx a k osobě poškozeného, kdy má za to, že ten si na něj zasedl. Poukázal na to, že po té poslední zkoušce se mu poškozený smál, že dostal za „5“. Má za to, že si poškozený zasedl na více žáků, ale nejvíce na něj. Bylo to z důvodu, že probíranou látku neuměli. Pak se vyjádřil k průběhu té poslední zkoušky, ta měla trvat 10 až 20 minut, poškozený se zeptal na nějaké téma a obžalovaný mu k tomu měl něco říct. Obžalovaný nakreslil třeba něco na tabuli, správně, a když se jej poškozený zeptal, jak to funguje, tak to nevěděl. Obžalovaný pak namísto otázky, kterou nevěděl, chtěl další otázku. Poškozený mu začal vysvětlovat, jak to funguje. Když mu to dovysvětlil, tak zkoušku ukončil a zeptal se obžalovaného, jak by se ohodnotil. Obžalovaný mu řekl, že snad „4“, poškozený mu na to odpověděl „no, dám ti pětku“ a ještě se tomu zasmál. To obžalovaného naštvalo. Poté se vyjadřoval k osobě poškozeného, který s ek němu ve druhém ročníku choval normálně, ve třetím jako neskutečný blázen. Dále pak se vyjadřoval ohledně studia na základní škole, kde byl vystaven šikaně od spolužáků.

12. V rámci třetí výpovědi podrobně vypovídal k průběhu usmrcení poškozeného, který popsal v podstatě tak, jak rozvedeno ve skutkové větě rozsudku. Potvrzuje, že po prvním úderu na hlavu poškozený ještě stál. Potvrzuje i údery do krku a do levého boku. V úderech pokračoval, i když už poškozený spadl na zem. Po kterém úderu to bylo, si nepamatuje. Celkem mu mohl zasadit tak patnáct šestnáct ran. S údery přestal, až když nabyl dojmu, že poškozený zemřel. Mačetu zahodil a odešel. Poté se opět vyjadřoval k onomu poslednímu zkoušení, a že se mu poškozený smál, že o tom nic neví. Akcentuje, že poškozený neviděl tu snahu. Poté se vyjádřil v tom smyslu, že nechtěl jít na jinou školu, neboť na této si našel nové kamarády.

13. V návaznosti na přečtené shora citované výpovědi z přípravného řízení obžalovaný uvedl, že prostě nechtěl být šikanovaný jako na základní škole. Nechtěl už zažít žádnou šikanu. Když přišel na tuto střední školu, tak si tam našel nové kamarády, se kterými vycházel mnohem lépe než na základní škole. Obžalovaný byl dříve šikanován kvůli tomu, že zadržával. A teď ještě šikana od učitele. Závěrem znovu zopakoval, že to nechtěl udělat, že jej k tomu poškozený vyprovokoval.

14. Po provedení listinných důkazů týkajících se objednání benzínu a zapalovače se předseda senátu obžalovaného dotázal, zda chce sdělit, z jakého důvodu tyto věci objednával, na což obžalovaný odpověděl, že k tomu nechce vypovídat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

V hlavním líčení byly dále postupem podle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu přítomného obžalovaného a státní zástupkyně přečteny výpovědi svědků Mgr. B. B. (č.l. 632), T. G. (č.l. 658), PhDr. J. R. (č.l. 775), PhDr. I. K. (č.l. 551), K. D. (č.l. 640), L. J. (č.l. 693), Ing. P. K. (č.l. 700), M. K. (č.l. 706), O. V. (č.l. 849), M. Ř. (č.l. 783) a I. Ř. (č.l. 806), které jmenovaní podali v přípravném řízení.

15. **Svědka Mgr. B. B.** vypověděla, že na Xxx učí asi 5 let xxx. Studenta J. Ř. (obžalovaného) měla vždy moc ráda, byl to klidný, milý a sympatický hoch, hodně snaživý, jeho bratr P. byl dominantní, on byl tichý. Často si spolu povídali. J. byl pomalejší a doháněl to svou pílí, potřeboval se víc učit. Chlubil se jí, že dostal od pana ředitele pochvalu a ona na něj byla hrdá. Nikdy nebyl agresivní. I při sportech, když něco pokazil, kluci mu nadávali, nereagoval agresivně, spíš mu bylo do breku, ale neutíkal a hrál dál. Sedával u ní v kabinetu a učil se, vždy předměty, které měl s panem učitelem K. (poškozeným).

Den před tou událostí přišel na hodinu xxx ubrečený, smutný. Nechala ostatní studenty hrát volejbal a asi půl hodiny si s J. povídala a snažila se mu pomoci. Vyprávěl jí o tom zkoušení, měl pocit, že něco řekl, že se snažil a že si pětku nezasloužil. I ostatní kluci říkali, že si zasloužil lepší známku. Do toho ona nechtěla zasahovat a uklidňovala ho tím, že se to určitě vyřeší, že pan učitel ví, proč mu dal takovou známku, a že bude mít možnost to opravit. On byl nešťastný, viděl to jako definitivní konec, že to byla poslední šance a že ho učitel nepustí k závěrečným zkouškám. Bála se, že si J. něco udělá. Snažila se mu vysvětlit, že to není definitivní situace, že každý problém má řešení, ale on to moc neakceptoval. Říkala mu, ať to řeší s rodiči a slíbila mu, že mu pomůže. Když odcházel, děkoval jí, ona vzala P. stranou a řekla mu, ať dává na bratra pozor. J. jí neřekl, jak bude situaci řešit, říkal, že neví, co má dělat.

V den, kdy došlo k vraždě kolegy K., přišla z hodiny xxx přesně na začátek té hodiny xxx do šaten a kluci jí říkali, že nějaký blázen proběhl šatnou, otevřel okno a vyskočil ven, měl prý černou roušku a čepici a černou bundu, a když udělal kotrmelec na schodech, tak čepice tam zůstala ležet. Nevěděli, kdo to byl. Pak ale přiběhli policisté s tím, že se něco stalo, že byl napaden pan K.. Hned ji napadlo, jestli něco nevyvedl J. a tak říkala policistům, aby zkontrolovali, zda je J. ve třídě. Šla s nimi do třídy a ptali se P. Ř., kde je J.. P. o bratrovi nevěděl. P. se snažil telefonicky J. sehnat, ale ten mu telefon nezvedal.

S kolegou K. měla dobrý vztah, bavili se spolu i s jeho manželkou. Povídali si o běžných věcech, o učení ne. On učil velmi těžké předměty, důležité, bylo to o elektrice a on se snažil naučit ty kluky, aby věděli, jak pracovat, aby je ta elektrika nezabila. Jednou se jí snažil vysvětlit, o čem je předmět xxx a měla velký problém to pochopit. Byly to náročné předměty a někteří studenti měli problém je zvládnout. Takových předmětů je u nich více a kluci propadají i z jiných předmětů než z těch, co učil p. K.. Je nutno totiž přihlídnout také k tomu, jak kvalitní studenty mají. Někteří se neučí, některým chybí základy apod. Kolega K. a jeho manželka byli vždy velmi obětaví. Chodili do školy jako první a jako poslední odcházeli.

Obžalovaný dle § 214 tr. řádu k výpovědi Mgr. B. uvedl, že je to všechno pravda, co se četlo. Jak říkají ostatní, on si prostě zasloužil tu lepší známku. Nechápe, proč mu ji neudělil, když ho tak dlouho trápil, celou hodinu, celých těch 45 minut, a to nikdy nedělal. Zkoušel ho celou hodinu, 45 minut, a prostě na konci se mu totálně vysmíval, ponižoval, zesměšňoval a tak dále. Jak říkali ostatní, když ho tak dlouho trápil u té tabule, tak proč mu nedal tu lepší známku. Obž. to prostě nepochopil. Xxx – B. B., prostě řekla celou pravdu. Obž. přišel celý smutný, ubrečený. Viděl to jako definitivní konec. Chtěl řešit v klidu. Chtěl, ale.....už nechtěl vidět, jak se s tím trápěj.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

16. **Svědék T. G.** vypověděl, že je studentem 4. ročníku Xxx, a že předmětný den je 4. vyučovací hodinu učil Ing. K. xxx. Byli v učebně ve xxx patře, která je přímo naproti kabinetu učitele. Asi 15 minut před koncem hodiny svědek požádal učitele, zda může jít na záchod. Z učebny šel vlevo směrem k výtahu, kde jsou toalety. Když přišel do té místnosti, tak vpravo, těsně za dveřmi stála osoba. Lekl se a řekl „ty vole...“, otočil se na tu osobu a všiml si, že v pravé ruce podél stehna drží černou mačetu. V tu chvíli si řekl, že to je asi nějaký vtip, hledal pohledem nějakou skrytou kameru, nevěnoval tomu pozornost a normálně šel na záchod. Poté vyšel z kabinky, šel k umyvadlům, a když si myl ruce, ta osoba stála za ním, asi půl metru od něj. V zrcadle tu osobu sledoval, do obličej neviděl, měl na hlavě černou čepici a přes obličej šátek, mačetu držel za zády. Normálně kolem něj prošel a šel zpátky do třídy. Ve třídě to řekl svým kamarádům, ale ti mu nevěřili. Pak končila hodina, pan učitel se s nimi rozloučil a šel do kabinetu. Ve třídě byl hluk, byly otevřené dveře na chodbu a těmi viděl, že z kabinetu pana učitele K. vyběhla ta osoba, kterou předtím potkal na záchodě. Ta osoba zabouchla dveře kabinetu a běžela pryč. Začal si dávat dohromady, co se asi mohlo stát, byl to pro něj šok. Asi půl minuty nato do kabinetu pana učitele vešel další učitel a vyděsil se tím, co viděl. Nikdo nevěděl, kde ten útočník je, a proto se zabarikádovali ve třídě a čekali na příjezd policie. K té osobě z toalet může říct, že to byl muž, 18 - 19 let, v černé bundě a světle modrých džínách, krátké tmavé vlasy, neznal ho. Během jejich setkání na WC ten kluk nepromluvil.

Pan učitel K. je učil, neměli ho rádi, stěžovali si na něj, byl to nejhorší učitel, kterého kdy poznal, podle něj byl senilní, neuměl učit, dávno už tam neměl být. Byl tam jen díky tomu, že jeho manželka byla xxx. Paní učitelka K. je naopak skvělá učitelka. Zažil, že během zkoušení u učitele K. se spolužáci i rozbřečeli, protože to nezvládali. Jako učitel byl arogantní, ponižoval je, ničil jim život. Když si na něj stěžovali u ředitele školy, dopadlo to tak, že byl na ně ještě přísnější.

Oni chtěli, aby p. K. přestal na škole učit, ale nikdy nikdo nemluvil o tom, že by mu nějak fyzicky ublížil, to zas ne. Jeho osobně chování učitele K. štválo natolik, že každý den zvažoval, jestli nemá ze školy odejít.

Obžalovaný dle § 214 tr. řádu k výpovědi G. uvedl, že je mu líto, že měli takového učitele. (Obžalovaný se směje). Je to všechno pravda, ty vole. A přesně kvůli tomu....jake říkal, víceméně se se pro ně obětoval a ušetřil jim práci. Obž. to chtěl prostě vyřešit v klidu, ale to prostě nešlo vydržet. Prostě nešlo.

17. **Svědék PhDr. J. R.** vypověděl, že je třídním učitelem obžalovaného. Kolegu K. zná asi 12 let, kdy ho poznal v době, kdy na gymnáziu učil jeho dceru K.. Již tehdy nabyl dojmu, že je to velmi vzdělaný a velice inteligentní člověk, který má hrozně rád svou rodinu. Později přešel na učiliště a stali se kolegové, řešili převážně pracovní problémy, zde zjistil, že je velice přísný, ale neměl pocit, že by schválně studentům stěžoval život.

J. Ř. byl velmi senzitivní, citlivý, jakýkoliv neúspěch nesl velmi těžce. J. byl introvert, nikdy neměl pocit, že by jeho vztah k panu učiteli K. byl tak vyhrocen. Jeho čin ho neuvěřitelně překvapil a vyděsil. Je pravda, že na třídnických hodinách si někteří žáci na kolegu stěžovali. Ze svých zkušeností ví, že se řada z nich jen vymlouvala, že zamlouvali svoji lenost. Ti kluci jsou líní jak vši. Oni se s nimi moc nepárají. Když neumí, dostanou pětku a hotovo. Komu vychází nedostatečná, není připuštěn k závěrečným zkouškám. Domnívá se, že z J. třídy vycházela nedostatečná z 20 žáků asi pěti, pětky měli i z češtiny, občanské nauky a paradoxně i z xxx. J. potřeboval více času na přípravu, pak učivo zvládl. Byl snaživý, hlásil se. Když měli psát test, řekl mu o tom dostatečně dopředu, pak se připravil. Prospěchově i chováním patřil do lepší poloviny třídy, byl velice slušný a ochotný, ke všem ostatním učitelům měl velice dobrý vztah, s panem K. si prostě nesedli. Ve třídě byl oblíbený, ale nebyl vůdčí osobnost. Týden po té události o ní hovořil se studenty a ti mu říkali, že J. byl den předtím zkoušen, přičemž to zkoušení bylo neobvykle dlouhé, dostal pětku, ale asi si zasloužil čtyřku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

18. **Svědkyňe PhDr. I. K.** vypověděla, že na Xxx je zaměstnaná xxx xxx xxx . Předmětný den přišli s manželem jako vždy v 06:30 hodin do kabinetu a dopoledne měli mít běžný pracovní režim. Měli kabinety ve xxx patře, ona č. xxx, manžel č. xxx. Oba druhou vyučovací hodinu učili, třetí hodinu měli volno. Během druhé vyučovací hodiny jí volal pan Ř., otec J., ale telefon mu nevzala, protože učila, poslala mu automatickou SMS a zavolala mu o volné 3. vyučovací hodině. Měli spolu běžný hovor, který se týkal společné schůzky kvůli prospěchu J.. Nebavili se o ničem konkrétním, jen se dohodli, že přijdou spolu s maminkou J. na schůzku dne 4. 4. 2022. Pak se s manželem domlouvali na průběhu té plánované schůzky a následně šli učit 4. vyučovací hodinu. Po skončení čtvrté hodiny scházela z 5. do 4. patra, kde na chodbě telefonoval velmi rozrušený učitel M., který ji nechtěl pustit dál do svého kabinetu. Z titulu své pracovní pozice však prosadila, že šla dál, kde potkala žáka F. K., kterého se ptala, co se stalo. Ten jí řekl, že něco s jejím manželem. Pak šla do manželova kabinetu, kde na zemi v krvi ležel manžel, střídavě přicházel a odcházel pan M., který telefonoval se záchrannou službou a společně se snažili řídit jejich pokyny a poskytnout manželovi první pomoc. Pak na místo dorazila policie a vyvedli ji z kabinetu a drželi ji stranou. Víc neví. Jen si vzpomíná, že pan M. jí řekl, že z kabinetu vyběhl nějaký žák. Vůbec ji nenapadlo, kdo by to mohl být. Neví o tom, že by měl manžel nějaké vyhocené vztahy, nějaký spor. Byl to učitel, který nedával jen jedničky, ale i horší známky, někdy někdo musel na opravnou zkoušku. Vůbec si nevybavuje, že by manžel nějak zvýšeně hovořil o J. Ř.. Ona ho taky učila, už od 1. ročníku češtinu. J. měl specifické vzdělávací potřeby, bylo potřeba k němu mít odlišný přístup i odlišné hodnocení. Vždy byl velmi snaživý, rád se občas přihlásil s odpovědí na otázku, ale často se mýlil, což ale nebylo předmětem negativního hodnocení, naopak byl pochválen za snahu. Pokud se naučil zadané učivo, uměl dosáhnout velmi dobrého výsledku, i když šlo o učivo naučené jen nazpaměť, bez porozumění. Často se mu nedařilo naučit ideálně a známka byla horší. V hodině nebyl nikdy problémový. V době online výuky, kdy se cenila více snaha, měl lepší výsledky. Někdy v únoru jim sdělil třídní učitel p. R., že mu volal tatínek J., že má nějaké problémy s výukou odborných předmětů, které učil její manžel. Navrhla mu, aby otci předal její telefonní číslo, ať se tatínek ozve a domluví se na společné schůzce a řešení. Na toto však ze strany rodičů nepřišla žádná reakce. Její konzultační hodiny J. nevyužíval a u manžela taky určitě nikdy na žádné konzultační schůzce nebyl. Nevzpomíná si, že by kdy řešila nějakou stížnost na manžela, a to jak od žáka J. Ř. a jeho rodičů, či jiných žáků a jejich rodičů. Její manžel byl jako učitel zapálený do učení, bylo pro něj hodně důležité, aby si žáci osvojili odborné dovednosti a mohli uspět na pracovním trhu. Byl hodně spravedlivý. Učil rád, snažil se, aby místo nudných definic vysvětloval žákům principy a souvislosti, hodně se zajímal o nové směry ve vědě, které se jim snažil jednoduchou formou představit. Cenil si toho, že mu žáci i po letech za to všechno vyjadřovali velké poděkování. Vždy zkoušel veřejně, před celou třídou. Svědkyně vyhověla výzvě a dala k dispozici pro potřeby trestního řízení klasifikační sešit svého manžela. V jejich škole probíhaly pravidelné hospitace a také kontroly ze strany České školní inspekce, o všem jsou řádně vedeny zápisy.

Obžalovaný dle § 214 trestního řádu uvedl, že je mu to moc líto, co se stalo a všem pozůstalým se strašně moc omlouvá. Byla to blbost.

19. **Svědke K. D.** vypověděl, že ve funkci ředitele Xxx je 30 let. Škola má 350 žáků a 80 zaměstnanců. Zřizovatelem školy je Magistrát hl. m. Prahy, který prováděl na škole průběžné kontroly. Vstup do školy je zabezpečen vratným, jiný zabezpečovací systém nemají, ani bezpečnostní kamery. Díky platné legislativě má škola jen velmi minimální prostředky k tomu, aby kontrolovala studenty, např. co nosí v batohu do školy. Jedině, když mají podezření, že je student pod vlivem nějaké látky, mohou mu udělat test. Předmětný den po krátké poradě mezi 06:00 – 06:30 hodin opustil budovu školy na pracovní jednání a vrátil se až v poledne, kdy mu volal kolega J., že ve škole došlo k napadení Ing. K.. Studenta J. Ř. osobně neznal, neučil ho, jen ví, že mu udělil

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

písemnou pochvalu za prospěch a docházku. Nezaregistroval žádné stížnosti na Ing. K. ani od studentů, ani od jejich rodičů, včetně rodiny J. Ř.. S Ing. K. se znali 30 let, pracovali spolu. Byl to velmi inteligentní, sečtělý člověk s klidnou a vyrovnanou povahou. Byl přísný ale spravedlivý, vždy se snažil studenty naučit maximum, aby zdárně složili zkoušku. Nad rámec svých pracovních povinností často organizoval pro studenty různé zájezdy, exkurze, a to i do zahraničí.

20. **Svědék L. J.** vypověděl, že je spolužákem obž. a spolu s ním a jeho bratrem P. měli takovou partičku. J. měl rád, trávil spolu hodně času. J. byl jiný než ostatní, ale ne ve špatném slova smyslu. Byl strašně hodný, milý, pomáhal mu se školou, byl pečlivý, učil se dobře a hodně, všechno se učil nazpaměť, v předmětech, kde bylo potřeba logické myšlení, mu to trochu trvalo. Pokud jde o poslední zkoušení den před skutkem, tak pětku, kterou J. dostal, považuje za nespravedlivou, protože J. přece jen něco řekl. Byl našťvaný, dohadoval se s učitelem, že to na pětku není, ale ten na ní trval. J. to vnímal jako nespravedlivé. V ten den, kdy se to stalo, nebyl J. ve škole. Oni byli ve třídě a z internetu zjistili, že se tam něco děje. P. Ř. se snažil dovolat svému bráchovi, ale ten to nebral. On psal své kamarádce J. S., která má na Instagramu přezdívku „xxx“, že se něco ve škole děje, že jsou zamknuti ve třídě a že nikdo nemůže sehnat J. Ř.. J. patřil mezi studenty, které učitel K. neměl rád a házel jim klacky pod nohy, třeba tím, že jim dával složité otázky a nestačila mu částečná odpověď.

21. **Svědék Ing. P. K.** vypověděl, že věkový průměr učitelů 65 let, na škole je spousta učitelů, kteří tam už dávno nemají co dělat, což není dobře. Na protest proti vedení školy spolu s dalšími asi 6 kolegy odešel ze školy, ale kvůli žákům se tam zase vrátil a vyučuje strojírenské předměty a je xxx. V minulosti zaregistroval stížnosti na p. uč. K. ze strany studentů, ale i oficiálně stížnosti rodičů studentů na třídních schůzkách. Nic se ale nevyřešilo. S p. K. neměl žádný bližší vztah, byli jen kolegové, nebyl to člověk jeho krevní skupiny, neměl si s ním co říct. J. Ř. učil v 1. ročníku, tam neměl problémy. S paní zástupkyní K. má velmi korektní vztahy, nemůže proti ní říct nic špatného. V den, kdy došlo k vraždě, procházel chodbou do 5. patra, viděl shluk studentů a ti mu řekli, že někdo v kabinetu leží v krvi. Nakoukl do kabinetu pana K. a tam jeho manželka mu držela hlavu, byl tam kolega M.. Zeptal se, jestli volali sanitku, což potvrdili, tak šel za kluky do třídy a zamkl se s nimi ve třídě, dokud nepřijela policie.

22. **Svědék M. K.** vypověděl, že je spolužákem obžalovaného, který byl hodný kluk. K poslednímu zkoušení p. učitelem K. uvedl, že J. zkoušel celou vyučovací hodinu, bylo to opravdu hodně. On ale chtěl z něho něco dostat, aby nedostal pětku, aby mu mohl dát aspoň čtyřku. Tak mu to aspoň přišlo, ale nakonec mu tu pětku dal, protože J. to fakt nevěděl. Pan učitel se ho na něco ptal a on mu odpovídal to, co měl naučené, ale to nebyly odpovědi na položené otázky. Učitel řekl J., že takhle ty zkoušky neudělá. J. z toho byl úplně špatný. On měl pocit, že pan učitel se během toho zkoušení snažil J. navést ke správné odpovědi, ale marně. On s J. seděl v lavici, tak se ho snažil uklidnit. Pan učitel K. byl přísný a dával špatné známky. Půlka třídy si na něj stěžovala u třídního učitele, ale nic se s tím nedělo. Myslí si, že si na dost lidí zasedl a byl na ně přísnější. J. nemluvil o tom, že by chtěl panu učiteli fyzicky ublížit.

23. **Svědék O. V.** vypověděl, že je rovněž spolužákem obž., přičemž po neúspěšném zkoušení, když byl J. nešťastný z toho, že má pětku, ještě o přestávce před druhou hodinou, tak ho někteří kluci ze třídy, kteří pana učitele taky neměli rádi, naváděli, ať ho pobodá. Jemu to připadalo jako nevhodné, říkal jim, ať takhle nemluví, že i jako sranda je to blbě. Myslí si, že to nemysleli vážně. On osobně měl s panem učitelem dobrý vztah, měl dobré známky, jedničky. Většina spolužáků se neučí, proto mají špatné známky.

24. **Svědci M. Ř. a I. Ř.,** rodiče obžalovaného, jej popsali jako hodného, snaživého a bezproblémového kluka. Dále se shodli na tom, že byl nešťastný z toho, že u pana učitele K.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

dostával špatné známky, přestože se hodně učil. Dne 30. 3. 2022 dostal pětku ze zkoušení a byl z toho úplně špatný. **Otec M. Ř.** uvedl, že večer asi hodinu a půl si s J. povídal a rozebírali tu situaci, J. moc nemluvil. J. byl ze špatných známek nešťastný a bylo vidět, že je ve stresu. O tom učitel nemluvil hezky, což se jim nelíbilo, protože učitel má být autorita. Slíbil J., že druhý den bude kontaktovat školu a nějak tu situaci vyřeší, což taky splnil a volal zástupkyni p. K. a domluvili si spolu schůzku, aby J. pomohli. Ujist'oval J., že ho v tom nenechají, že mu pomůžou. Dohodli se, že následující den J. zůstane doma, aby měl klid a čas tu situaci vstřebat. Už se to stalo i dříve na základní škole, když měl J. velký problém, řešili to takto. J. byl tentokrát opravdu na tom psychicky velmi špatně a oni se mu snažili pomoci. Ten den odešel do práce a manželka mu volala, že se J. sebral a šel se projít a že ona má o něj strach. Dohodli se, že ho ona půjde hledat, měli obavy, aby si něco neudělal. Manželka ho nenašla, on se mu snažil dovolat, ale telefon nebral, až nakonec mu v 10:31 hodin J. volal a řekl mu, že je u přívozu na začátku xxx. Zdůrazňoval mu, ať nedělá žádné blbosti, že se všechno vyřeší. Pak po nějakém čase mu manželka volala, že se něco stalo ve škole. On hned jel do školy, kde nejprve mluvil se synem P. a pak už s policií. O tom, že má J. nějakou mačetu, vůbec nevěděl. Matka obžalovaného **I. Ř.** vypovídala v zásadě shodně jako svědek M. Ř., nad rámec toho že ráno 31. 3. 2022 s J. znovu řešila situaci ve škole, kdy ho ubezpečila, že půjdou s tátou do školy na schůzku, budou to řešit a když to nepůjde jinak, půjde na jinou školu. Na to J. reagoval tím, že řekl, že se mu ve škole líbí, že jinam nechce a odešel do pokoje. Asi v 10:00 hodin odešel z domu s tím, že se jde projít. Volala to manželovi, ten jí pak volal, že mu J. nebere telefon. Pak volala P. a ten jí volal po nějaké době zpět, že se ve škole něco stalo panu učiteli K.. Ona to volala manželovi a ten hned jel do školy. Ona v 11:40 hodin psala J., ať přijde domů. Na to jí odpověděl asi ve 12:45 hodin, kdy jí poslal SMS, že je na cyklostezce u Zbraslavi. Pak jí P. řekl, že J. někdo viděl ve škole, na což ona říkala, že to není možné, že je na Zbraslavi a volala to i manželovi. Pak jí J. volal, ptal se, co se děje. Ona se ho ptala, jestli byl ve škole a on jí řekl, že ne. Když J. ten den odcházel z domu, měl na sobě bassebalovou čepici, černou koženou bundu, světlé džíny a oranžové kotníkové boty. Neviděla, že by něco nesl.

Postupem podle § 211 odst. 6 tr. řádu byla za souhlasu obžalovaného a státní zástupyně přečtena vysvětlení, která v přípravném řízení podali D. H. (č.l. 676), E. J. (č.l.686), T. M. (č.l. 735), T. N. (č.l. 741) a H. T. (č.l. 841).

25. **D. H.** vypověděl, že obž. byl tichý, pomalejší, bezproblémový kluk. Ke dni, kdy byl J. naposled zkoušený, uvedl, že ho p. učitel K. zkoušel skoro celou hodinu. Zkoušel ze dvou lehkých látek, ale J. toho moc nevěděl. Pan učitel měl vždy u toho zkoušení snahu žákům to učivo znovu vysvětlit, ale mohlo to taky vypadat tak, že si z těch zkoušených utahuje. U slabších žáků to tak běžně dělal, že jim tu látku vlastně znovu vysvětlil. Myslí si, že úmysl pana učitele byl dobrý, ale to provedení bylo špatné. Po zkoušení se p. učitel J. ptal, co by si dal za známku a on řekl, že tři mínus. Na to se mu učitel vysmál a řekl, že to je za pět. J. se s ním pořád dohadoval o té známce, a to po přestávce, ale pan učitel na to nereagoval. J. už potom jenom „napučeně“ seděl a dělal si něco na mobilu. Pan učitel měl své favority, k těm patřil i svědek, a ti dostávali lepší známky za stejné výkony, jako ti horší. K těm slabším se choval hůř.

26. **E. J.** vypověděl, že J. měl problém s tím, že si nestíhal zapisovat poznámky v hodině pana učitele K. a tak si hodiny nahrával a pak si to přepisoval. V den události nebyl ve škole, byl nemocný. On osobně s p. učitelem K. problém neměl, měl pocit, že učitel spíše diskriminuje ty slabší žáky. J. nikdy nemluvil o tom, že by něco učiteli udělal. J. nebyl sám, kdo ho neměl rád.

27. **T. M.** vypověděl, že je studentem xxx, a v předmětnou dobu čekali ve třídě v 5. patře na příchod učitele p. K., se kterým měli psát test, tak se většina z nich i o přestávce učila. Učitel nešel a asi po 10 minutách slyšeli houkání sanitek. Pak za nimi přišla jiná paní učitelka, zamkla se s nimi ve třídě a čekali na příchod policistů, kteří je pak odvedli ze školy ven. Pokud jde o J. Ř., byl v pohodě,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

normální kluk, neměl žádné problémy ani v kolektivu, učil se na dvojky, trojky, jedničky, předměty u p. K. měl horší, ale to tam měl každý. Asi dva měsíce předtím psali stížnost na pana učitele K. a dali ji třídnímu, aby to odevzdal vedení školy. Jak se ta stížnost vyřešila, neví, asi nijak. Po tom posledním zkoušení J. brečel a pak byl smutný. Byl zkoušený skoro celou hodinu, je pravda, že mluvil, ale o jiné látce, než na kterou byl dotazován.

28. **T. N.** vypověděl, že po posledním zkoušení, na hodině xxx, měl J. na K. hrozný vztek. Říkal mu, že ho zabije a ptal se, jestli neví, kde bydlí. On mu řekl, že bydlí na Xxx, ale neví, kde přesně. Nato se ho J. zeptal, jestli půjde s ním ho zabít. On mu řekl, že ne, ale že když to udělá, tak že mu dá 5.000 Kč. Samozřejmě to myslel z legrace, nenapadlo ho, že by toho byl J. schopný. Ve třídě jich bylo víc, co měli s K. problémy a občas říkali, že se jednou někdo nasere a zabije ho.

29. **H. T.** se přihlásila se svým svědectvím sama a uvedla, že pošk. K. znala v době let 2004 - 2006, kdy studovala na FTVS UK a on byl její vyučující jógy. Dle ní to byl člověk, který dokázal deplat studenty hlavně v závěru studia, dělal jim problémy a hodiny jógy vedl velmi neodborně. Dokonce měla podezření, že při hodinách jógy zneužíval svého postavení a nevhodně se dotýkal studentek. Ona osobně může říct, že ji sice nechal studovat, ale na konci jí z toho udělal peklo a dovede si představit, že se to mohlo stát i někomu jinému. Byla to směs pocitů hnusu, odporu, zoufalství, jakou nikdy v životě nezažila. Je možné, že pod takovým tlakem mladý člověk nezvládne své pocity a dopustí se činů, kterých pak hořce lituje.

30. **V hlavním líčení byli dále vyslechnuti znalci MUDr. Vlastimil Tichý a PhDr. Jiří Klose, kteří v přípravném řízení zpracovali znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, k osobě obžalovaného.** Znalci po poučení dle § 108 odst. 1 tr. řádu odkázali na písemně zpracovaný znalecký posudek a stvrdili jej do protokolu. V návaznosti na to pak byly závěry předmětného posudku přečteny (posudek veden na č.l. 214-268).

31. Ze závěrů znaleckého posudku plyne, že **obžalovaný netrpí a ani v období trestného činu netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy ani závislostí na alkoholu ani jiné návykové látky a ani v době páchaní trestného činu nebyl pod jejich vlivem.** Intelkt obžalovaného je při dolním pásmu průměru. Byla u něj **diagnostikována xxx xxx xxx, v období páchaní trestného činu u něj byla těžší dekompenzace této osobnosti xxx vyvolaného chováním poškozeného vůči obviněnému ve škole,** v době páchaní trestného činu pak zde byl vystupňovaný městnavý afekt (nejednalo se o afekt patický), tento akcentoval osobnostní rysy obviněného, zvýšil jeho aktivitu, sebevědomí, snížil jeho soudnost, vedl k ventilaci nahromaděných negativních emocí. Motiv trestného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z dekompenzovaných osobnostních rysů obviněného a jeho interreaktivity s poškozeným.

V době páchaní trestného činu byly **schopnosti rozpoznávací u obviněného zachovány, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, měrou podstatnou,** a to vlivem vystupňovaného městnavého afektu u dekompenzovaného disharmonického vývoje osobnosti na bázi xxx . Dále se na žádost policejního orgánu znalci podrobně vyjádřili k diagnóze xxx a jejímu vlivu na jednání obviněného, kdy uvedli, že xxx xxx xxx. Xxx Obžalovaný byl proto hendikepován v učební oblasti, což mělo být respektováno školou.

Z čistě psychiatrického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, znalci navrhli uložení ochranného léčení psychiatrického dohromady s psychoterapií ambulantní formou. Obžalovaný je v současné době (v době zpracování posudku) schopen chápat smysl trestního řízení, dokazování a smysl a účel eventuálně uloženého trestu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

Možnosti resocializace, a stejně tak i možnosti nápravy, jsou obecně reálné, ale ztížené, primárně závislé na úpravě a podpoře zdravotního stavu posuzovaného, resocializační aktivity by měly být zajištěny psychiatrickou léčbou a podpůrnou psychoterapií. Ve vztahu k resocializaci je třeba zvážit jak faktory negativní, tak i pozitivní. Mezi negativní faktory, které snižují dobrou možnost resocializace, se řadí nezralá struktura osobnosti a okruh diagnostikovaných vývojových poruch, které budou pravděpodobně i nadále limitovat běžný život posuzovaného. Mezi pozitivní faktory je možno řadit věk, dostatečnou úroveň intelektu, nulovou zkušenost s návykovými látkami, netrestanost, významnou sociální oporu v rodinném prostředí a přiznání se k činu, jakožto důležitý resocializační moment. Možnosti resocializace, a stejně tak i prognóza případného protispolečenského jednání, jsou reálné, ale ztížené, primárně závislé na úpravě zdravotního stavu posuzovaného, měla by být podpořena psychiatrickou léčbou a podpůrnou psychoterapií. Zdrojem dekompenzace bylo primárně emocionální prožívání, které se postupně rozvíjelo v těžkou afektivní rozladu přerůstající do stavu krušné bezvýchodnosti. Emocionální prožívání vedlo jednoznačně ke katathymnímu rozhodování, tedy k takovým úvahám, ve kterých emoce zásadně interferují do rozhodovacích procesů, zužují, nebo téměř vylučují racionální rozvahu, mají charakter zkratkového jednání, které nakonec zcela vyloučí oblast zvažování reálných následků konkrétního jednání. Zcela dominující intenzivní emoce tunelově

zúží vědomé pole, jejich negativní energie zahltní afektivní prožívání, které má tendenci po určité době tuto energii městnat, ale pokud není odstraněn konflikt, dojde k jejímu uvolnění, explozi, pak již bez možnosti korekce.

Psychologickým vyšetřením nebyly prokázány znaky hrubého poškození kognitivních funkcí, odolnost i v časové zátěži je se sníženou rezistencí a flexibilitou, celkově však bez znaků hrubého kognitivního deficitu. Flexibilita verbální produkce a výbavnost slov z dlouhodobé paměti jsou podprůměrné. Výsledek je plně v korelaci s diagnostikovanou poruchou. Osobnost posuzovaného je s disharmonickým vývojem, výrazně nevyzrálá, introvertní orientace, sociálně naivní, závislá, s přetrvávajícími infantilními rysy ve vztazích, submisivní. Emočně je posuzovaný nevyvážený, afektivně labilní, se sníženou úrovní frustrační tolerance, v zátěži s tendencemi k rozvoji úzkostně depresivní symptomatiky. V sociální oblasti je determinován vazbou na primární rodinu, s nedostatečnou schopností rozvíjet plnohodnotné širší interpersonální vztahy, s vysokým sklonem k závislým postojům, k submisivitě, sociální naivitě a snadnější manipulovatelnosti. U obž. je diagnostikovaná xxx xxx xxx Rozvoj intelektových schopností je onemocněním částečně ovlivněn.

K motivu jednání obžalovaného znalci uzavřeli, že obžalovaný byl v posledním období před činem ve stavu městnání negativní afektivní energie, jeho snahy pro řešení situace (pravděpodobně se na zkoušky poctivě učil) se opakovaně nesetkaly s úspěchem, docházelo k frustraci, zmarnění snah, prožívání zlosti i seblítosti, což následně vedlo k tomu, že jediným řešením je odstranění příčiny. Navíc jeho schopnost zvládat zátěžové situace je významně snížena od dětství a je tak v tomto ohledu významně limitován. Proto převládly neadaptivní zvládací strategie, situaci nebyl schopen zvládnout v jeho populaci běžnými kompenzačními mechanismy, naopak se prohloubily obranné mechanismy související se sníženou objektivitou, sklonem k vytěsňování, agravaci, případně ke zkreslení celkového kontextu. V rámci takto dekompenzovaného afektivního jednání může dojít k jednání zcela se vymykajícím formátu osobnosti konkrétní osoby a překročení i jinak dostatečně formovaných morálních zásad. To, že neadaptivní zvládací mechanismy zcela převládly a pohltily racionální rozvahu, svědčí i zaznamenané chování po činu, které popisují jak znalci, tak policie a další, kdy posuzovaný zcela vytěsňuje realitu a nahrazuje ji (regreduje) svým vnitřním světem (nebudu vězněn, půjdu domů, rodiče se o mne postarají, nic už neudělám). Z psychologického hlediska je zde třeba vzít v úvahu zcela mimořádný emoční stav a okolnosti vzniku trestního jednání posuzovaného,

a to, že konkrétní jednání není v souladu s formátem osobnosti obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

32. **Znalec MUDr. Vlastimil Tichý v rámci výslechu v hlavním líčení** dále uvedl, že k závěru o podstatně snížených ovládacích schopnostech obžalovaného ve vztahu k posuzovanému činu dospěli tak, že intelekt pana posuzovaného je natolik dobrý, aby byl schopen si uvědomit, že někoho zabít je špatné, a že se to nedělá. U obžalovaného docházelo postupně k vývoji toho městnavého afektu, že on měl takový pocit, že ten učitel nějakým způsobem jakoby po něm jede, že ho schválně potápí. Na druhé straně tam byly ty objektivní skutečnosti u té xxx, že vlastně v podstatě nebyl schopen. On když dostal a i nám to uváděl, dostal jakoby přesné otázky a co se bude zkoušet, tak se na to předtím poctivě učil a připravil se na to. Ale stačilo, aby tam došlo k nějakému, i třeba malému, či většímu odklonu od těch otázek, na které se učil, tak při té snížené frustrační toleranci on nebyl schopen dostatečně zareagovat. Tam je postižena schopnost vnímání těch slov, co je mu kladeno za otázku apod. A to v něm postupně jakoby narůstalo, taková tenze z tohoto a došlo potom k tomu, že ten den před tím trestným činem, jak byl zkoušen, tak on říkal, že se na to poctivě učil, ale v podstatě, že potom ty otázky byly nějakým způsobem jiné, že na to nestačil dostatečně zareagovat. A když zareagoval, tak stejně se to neodrazilo v tom, že by dostal tu čtyřku, ale pětku. Takže to byla taková jedna z těch posledních kapek, kdy on přistoupil k takovému katatymnímu zkreslení myšlení, že on se dostal do takové situace, ze které nevěděl, jak ven. Tak proto si objednal nějaké ty věci k tomu zapálení apod. Ale ještě by se tomu dalo zabránit, ale potom nešťastně ten druhý den ta maminka ráno zmínila to, že opět selhal v té škole, a že to vypadá, že bude zařazen vlastně do té školy, kam chodí ta jeho sestra pro ty mentálně postižené. Takže to byla už ta poslední kapka. A vlastně jakoby ten pomyslný hrnec těch emocí přetekl a on jednal, jak jednal. Že vlastně v podstatě viděl neřešitelnou situaci a jak měl takové to tunelové vidění při tom katatymním, tak v podstatě jakoby se rozhodl odstranit ten původ těch obtíží a to byl ten učitel. Proto jsme tam dali ten vystupňovaný městnavý afekt, který pak vyvrcholil tím trestným činem. Právě proto znalci dospěli k tomu závěru, že ty ovládací schopnosti, právě to, že to bylo takové impulsivní, zkratkové jednání postupně se vyvíjející, tak proto to podstatně snížení ovládacích schopností. Tento závěr pak platí i pro chování pana obž. už ten předchozí den, kdy si objednával ty věci na internetu. Znalci pak neshledali, že by toto snížení ovládacích schopností mělo jakoukoliv souvislost s užitím návykových látek obžalovaným.

K dotazu na xxx obžalovaného pak znalec uvedl, že obžalovaný byl pro tuto svoji diagnózu sledován, ale ta se v podstatě vyléčit nedá. Xxx xxx Dá se pouze vylepšovat různými psychologickými a psychoterapeutickými přístupy. Dále potom přístupy ve škole, kdy vlastně obž. tam měl i doporučen takový zvláštní přístup, jak na té základní škole, tak i na té střední škole. Právě na tom učilišti byl doporučen i ten přístup z hlediska psychologického, se kterým byli obeznámeni i všichni ti kantoři, kteří tam byli. Pokud se týká nějaké psychiatrické medikace, tak ta by přicházela pouze v případě té dekompenzace, kde by bylo dobré v podstatě kombinaci té psychoterapie a nějaké jakoby nižší té psychofarmakologické léčby v podstatě odstraňovat ty úzkosti, zlepšovat mu tu náladu, aby se v něm neměstnaly ty emoce.

Pokud byl znalec dotázán na objektivní schopnost obžalovaného studovat zmíněnou školu, tak znalec uvedl, že teď se hodně razí takový ten přístup integrace těch lidí. Pro sebevědomí obžalovaného to bylo asi důležité, ale podle objektivních kritérií zřejmě ne. Resp. byl by školu schopen studovat, ale pouze za zvláštního přístupu. To znamená, jak to tam bylo, že by mu byla zadána nějaká látka. On by se ji naučil a tam by to u tabule bez stresů zopakoval. Protože celkem prospíval v těch prvních dvou letech, kdy byla ta distanční výuka, kdy dostali nějaké úkoly písemně a on si to stačil v klidu přečíst. Naučil se na to. Byl schopen odpovědět na věci, které mu byly předem dány. Ale takový ten přístup reagovat na různé změny situace, různé změny otázek, tam to bylo výrazně sníženo. Takže on by to byl schopen udělat, ale bylo by to s limity. Ale asi by bylo vhodnější ho dát na nějakou takovou školu, protože tam jsou i ty další poruchy v těch dalších oblastech, kde by jako nebyl tak stresován, a kde by to učení nebylo tak náročné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

K návrhu znalců na uložení ochranného léčení ambulantní formou pak znalec vypověděl, že navrhnou ochrannou ambulantní psychiatrickou léčbu, ale spojenou s psychoterapií u nějakého psychologa. Takže by to takto muselo být propojeno. Ústavní nenavrhují, protože v rámci vyšetření obžalovaného dospěli k názoru, že on si vlastně uvědomuje, že udělal špatnou věc a neměl to dělat. Na druhé straně, v podstatě si uvědomuje, že potom následoval ten trest. V podstatě při těch prvních vyšetřeních s ním nebylo téměř schopnost mluvit, protože neustále plakal, neustále žádal, aby se mohl vrátit k rodině apod. Obžalovaný není úplně, teď, aktuálně společností nebezpečný. To by bylo spíše preventivní opatření, aby kdyby se do budoucna dostal do nějaké krizové situace, aby opět nedošlo k dekompenzaci a nějakému impulsivnímu jednání. S ohledem na hrozbu nepodmíněného trestu by bylo to, že on by byl v té věznici a potom by vlastně skončil v té věznici a šel by na ústavní léčení, což už by bylo zcela zbytečné, protože tam není co vyléčit. Ale ta ambulantní léčba, ta by spočívala v tom, že by docházel k tomu psychiatrovi a psychologovi. Tam by se probíraly nějaké problémy, kde by se dostal do nějaké situace krizové, kde by došlo k té dekompenzaci, tak by ho ten psychiatr mohl namedikovat v podstatě nějakými těmi nižšími dávkami psychofarmak, aby se on uklidnil, a aby opět nedocházelo k tomu městnání emocí. Ta ambulantní psychiatrická léčba ve věznici je možná. V těch věznicích jsou umístěni psychiatři. Takže ten psychiatr mu může pomoci zvládnout nějakou tu adaptaci na to vězení a další věci. A jsou tam i psychologové, kteří s ním, on i tam uváděl, že tam za ním v té vazbě chodí pravidelně psychologka, která to s ním všechno rozebírá, zklidňuje ho.

Na dotaz obhájce, zda šlo předmětnému jednání nějak zabránit, znalec uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že rodiče byli domluveni se školou, že tam půjdou do té školy a budou to řešit jak s ředitelstvím, tak i v podstatě s tím panem poškozeným. A tam byl problém v tom, že v podstatě ta schůzka byla dána nějakou dobu v podstatě, kdy vlastně proběhl ten trestný čin. Takže kdyby došlo k té schůzce předtím a došlo k nějaké změně chování v podstatě toho pana učitele, nebo že ta matka by za ním přišla a v podstatě ho nějak uchlácholila, nebo ten otec, tak ten afekt v tu chvíli mohl být potlačený. Ale tam už se nic nedálo potom rozhovoru s tou matkou, a on se rozhodl a vyjel.

33. Znalec PhDr. Jiří Klose v rámci výsledků v hlavním líčení dále uvedl, že co se týče vývoje obž., resp. závěrů, že obž. v důsledku xxx je ve vývoji opožděný, tak znalci vycházeli z té podrobné zdravotní dokumentace. Tam se po celou dobu od dětství obž. mluví o tom, že je nevyzrálý, jsou tam infatilní rysy. Takže jistě to neodpovídá, jak to tam opakovaně zmiňujeme, populační normě jeho vrstevníků, to vyzrávání a ta struktura té osobnosti. Nelze však přesně určit „věk“ obžalovaného, jestli je to 14, 15, 16 let, k tomu by se znalec těžko vyjadřoval a určoval to. Nedosahuje ovšem populačních norem.

Ke způsobu útoku obžalovaného znalec uvedl, že základní moment je v té afektivní složce, v tom emocionálním prožívání. Obž. se dokázal rozhodnout k tomu, že takový čin provede a připraví se na něj. A v tomto můžeme tady tu první fázi do jisté míry oddělit v tom slova smyslu, že ho k tomu vedly ty vnitřní prožitky. A u toho vlastního činu, ke kterému potom došlo, tak tady si myslíme, že ten afekt byl tak dramatický a tak jaksi přesahoval ty možnosti té jeho regulace, že se to zcela vymklo kontrole a on nebyl schopen potom přestat. On tam uvádí, že ještě tam šel s tím, že panu učiteli vytkne to chování, maximálně, že mu dá facku. Ale byl připraven, že pokud by došlo ke konfliktu, že použije i tu zbraň. V momentě, kdy tedy došlo k tomuto vyhrocení toho vlastního konfliktu, tak tam už došlo k té ztrátě, řekněme, té kontroly racionální. A nebyl schopen už potom odhadnout a hlavně tedy zastavit to jednání a chování. Takže tam to hodnotíme tou těžkou afektivní, tím výbojem těch afektivních projevů, které nedokázal zastavit. Těžko, když se zeptáte, proč dál pokračoval, tak to už je mimo racionální úvahu toho konkrétního člověka v té konkrétní situaci. To je už prostě výbuch emocí, který racionálně nezvládne, že by se jako spokojil s nějakou menší,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

řekněme, četností těch ran, to už je mimo to tunelové vidění a tu neschopnost to racionálně zvládat. Vidíme to často u takovýchto případů, že když dojde k té masivní prolomení toho afektu, tomu přetečení těch schopností ještě to nějakým způsobem ovládnout, tak pak to vlastní chování má tento charakter.

K dotazu předsedy senátu ohledně případného zařazení obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody MUDr. Tichý s ohledem na zdravotní stav obžalovaného doporučuje nižší stupeň ostrahy, kdy přísnější režim výkonu trestu by obžalovanému z hlediska zdravotního spíše uškodil, s kterýmižto závěry vyjádřil jednoznačný souhlas také PhDr. Klose.

V hlavním líčení byly postupem se souhlasem obžalovaného a státní zástupkyně podle § 211 odst. 5 tr. řádu přečteny další, v přípravném řízení zpracované znalecké posudky.

34. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, zpracovaného znalci MUDr. Tomáškem a MUDr. Markvartovou (č.l. 461) vyplývá, že, provedenou soudní pitvou byla zjištěna jednak poranění způsobená ostrým předmětem, a to hlavy, krku, hrudníku a pravé horní končetiny, z nichž většina měla zásadní vliv na smrt poškozeného, jednak poranění způsobená tupým násilím v podobě oděrek, podlitin a zlomenin, která vznikla v průběhu úrazového děje, dále pak změny vzniklé v souvislosti s profesionální resuscitací (oživováním), starší chorobné změny - strupy na levém bérci, které se na smrti poškozeného žádným způsobem nepodílely. Na hlavě a krku poškozeného byly zjištěny tři hluboké sečné rány na temeni, devět hlubokých sečných ran v týlní a šíjové krajině, kdy dlouhé osy ran probíhaly ve většině případů šikmo zleva shora doprava dolů, jedna rána v týlní krajině probíhala v opačném sklonu (zprava shora doleva dolů), křížila tedy část ostatních ran a pronikala do dutiny lební, s otevřením jednoho ze žilních splavů, s protětím levé mozečkové polokoule, levého týlního laloku a s přetětím levé obratlové tepny; dolní okraj této rány byl od povrchu těla směrem do hloubky nápadně zkosen šikmo zdola nahoru; v souvislosti s touto ránou byl dále shledán krevní výron pod tvrdou plenou mozkovou v rozsahu zadní jámy lební, dále krevní výron pod mozkovou pavučnicí (tj. jedna z měkkých plen mozkových) na spodině mozkového kmene, a též zakrvácení komorového systému mozku, nejspodnější z ran byla obloukovitá, probíhala spíše příčně a její dolní okraj byl nápadně šikmo zkosen ve směru zdola nahoru, součástí tohoto souboru ran bylo i opakované protětí levého ušního boltce.

Několika ranami došlo k otevření páteřního kanálu mezi 2. a 3. krčním obratlem a současně i dutin bradavkového výběžku levé spánkové kosti. Dále byla zjištěna sečná ztrátová poranění kůže malé velikosti v týlní krajině a hluboké sečné ztrátové poranění měkkých tkání oválného tvaru v pravé spánkovo - temenní krajině a částečné sečné ztrátové poranění pravého ušního boltce. Na hrudníku byla zjištěna sečná rána délky 8,5 cm v horní části zad, pronikající pouze podkožím, hluboká sečná rána levé boční plochy hrudníku s přetětím svalové vrstvy hrudní stěny a naseknutím 5. - 7. žebra, bez proniknutí do dutiny hrudní. Dále bylo zjištěno poranění pravé horní končetiny: povrchová lalokovitá rána délky 1,7 cm na zadní ploše předloktí při malíkové hraně, dvě povrchové sečné rány na zadní ploše zápěstí, hluboká lalokovitá sečná rána na hřbetu ruky s odseknutím části hlavice 2. zápěstní kosti, hluboká sečná rána probíhající hřbetní stranou horního (základního) článku 2. a 3. prstu s odseknutím části kosti horního článku 2. prstu, hluboká sečná rána probíhající šikmo přes 3. - 5. prst s téměř úplnou amputací těchto prstů, hluboká lalokovitá sečná rána délky 2 cm na hřbetní straně 4. prstu, povrchová lalokovitá sečná rána na dlaňové straně palce. Poranění hlavy a krku vznikla v místě účinku ostrého plochého předmětu s alespoň jedním hladkým břitem, který na hlavu a krk poškozeného působil opakovaně (minimálně 14x), přičemž: tři sečné rány na temeni vznikly opakovaným dopadem sečného předmětu na temeno hlavy jmenovaného, o velké intenzitě a s

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

lehce šikmým sklonem čepele vůči povrchu hlavy (zprava doleva), skupina devíti sečných ran v týlní a šíjové krajině vznikla opakovaným dopadem sečného předmětu o velké intenzitě na zadní stranu hlavy a krku, v případě ran označených č. 1 a 3 zároveň se šikmým sklonem čepele – ostrím směrem šikmo vzhůru (tj. šikmo zespodu směrem k hlavě poškozeného), ztrátová poranění tkání vznikla účinkem ostrého předmětu, který na pravou stranu hlavy i do oblasti šíjové krajiny působil tečně, v týlní krajině menší až střední intenzitou a na pravé straně hlavy střední až větší intenzitou (při stupnici malá - střední - velká). Skupina sečných ran v týlní a šíjové krajině, posuzována komplexně, představovala vážná poranění s poškozením nitrolebních struktur (mozková tkáň, cévní systém, atd.), navíc se značnou krevní ztrátou a tato poranění přímo vedla ke smrti poškozeného.

Mačeta s rukojetí délky 15 cm a s hladkým břitem (ostrím) čepele, dosahující délky 45,5 cm, je velmi dobře způsobilý nástroj ke vzniku všech předmětných sečných ran (vč. ztrátových poranění), jež byly pitvou zjištěny. Poranění, tak jak byla pitvou zemřelého zjištěna, vykazovala vitální reakci, avšak jednalo se o vitální reakci spíše slabší, neboť k úmrtí J. K. došlo velmi krátce po jejich vzniku. Současně lze uvést, že kvalitativní i kvantitativní rozdíly ve vitální reakci u jednotlivých poranění nebyly takové, aby z nich bylo možno upřesnit pořadí vzniku poranění podrobněji, než jak bylo uvedeno výše. Nebyly zjištěny takové úrazové změny, které by svědčily pro další zraňování poškozeného již po jeho smrti. **Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo selhání dechu a krevního oběhu při vzduchové embolii z otevření jednoho z nitrolebních žilních splavů, při současném krvácení z přetřátého cévního systému hlavy, krku a pravé horní končetiny a při poškození mozku s protětím levé mozečkové polokoule a levého týlního laloku, a to vše v důsledku výše popsání rozsáhlého souboru sečných poranění.** V souvislosti s příčinou smrti byl dále shledán menší rozsah posmrtných skvrn, sekundární pouřazová chudokrevnost (anemie) orgánů a terminální vdechnutí žaludečního obsahu do dýchacích cest.

Ke smrti poškozeného tedy došlo v přímé příčinné souvislosti s výše popsáním sečným poraněním, které bylo smrtícím uškozením na zdraví samo o sobě. Smrtí J. K. se nedalo žádnou pomocí

zabránit. S ohledem na charakter rozsáhlého sečného poranění, zejména v oblasti hlavy a krku, lze konstatovat, že ke smrti poškozeného došlo ve velmi krátkém časovém úseku po vzniku zranění (desítky sekund až několik minut) od jeho vzniku. Doba smrti zemřelého je dána ukončením profesionální resuscitace, tj. ve 12:20 hodin dne 31. 3. 2022. Pitevní nález s tímto určením doby smrti není v rozporu. Z lokalizace a orientace jednotlivých zranění na těle poškozeného vyplývá, že vzájemné postavení obou účastníků předmětné události se v průběhu úrazového děje měnilo. Jednoznačné určení vzájemného postavení po celou dobu úrazového děje samotný pitevní nález neumožňuje. V krvi odebrané při pitvě poškozeného nebyla zjištěna jak přítomnost etanolu (a ani jiných těkavých organických látek), tak ani přítomnost toxikologicky významných látek z kategorie látek omamných a psychotropních či léčiv.

K dotazu, zda usmrcení poškozeného bylo trýznivé, se znalci vyjádřili pouze z hlediska soudně lékařského, s tím, že napadení poškozeného probíhalo pomocí ostrého násilí opakovaně, přičemž vzhledem k pitvou zjištěným známkám sebeobrany na jeho pravé horní končetině byl poškozený minimálně v počátečním stadiu útoku zcela jistě při vědomí, tedy si mohl uvědomovat danou situaci, vnímat bolest a pociťovat obavy o své zdraví a život. V době vzniku rány č. 3, pronikající do dutiny lební, s otevřením jednoho ze žilních splavů, s protětím mozečkové polokoule, levého týlního laloku a s přetětím levé obratlové tepny mohl být poškozený také po krátkou dobu (sekundy až nízké desítky sekund) při vědomí a v tomto intervalu je zároveň nutné (zejm. vzhledem k rozsáhlému poranění mozečku) předpokládat i podstatné narušení schopnosti a koordinace pohybu, a tedy i akceschopnosti ve smyslu sebeobrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

35. Ze **znaleckého posudku z oboru školství a kultura**, zpracovaného znalcem PhDr. Mgr. Liborem Pytlem (č.l. 537) vyplývá, že ze strany Xxx nedošlo k žádnému porušení z hlediska právních předpisů, či interních aktů v souvislosti s žáky s potřebou individuálního přístupu. Všichni vyučující byli prokazatelně seznámeni s lékařskými zprávami a doporučeními žáka výchovným poradcem a toto seznámení stvrdili svým podpisem. Ve škole probíhaly pravidelné kontroly České školní inspekce a zjištěné nedostatky či pochybení byly projednávány s vedením školy a zřizovatelem. K nápravě nedostatků zjištěných ČŠI byl věcně příslušný a odpovědný zřizovatel, tedy Hlavní město Praha, v kompetencích Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru školství, mládeže a sportu. Na výuce obecně se v posledním období velmi zásadním způsobem podepsala covidová opatření, která vedla k sociální izolaci a náročnost návratu studentů do škol po tomto období dosud není dostatečně zpracována, včetně dopadů na celkový obraz vzdělávacího procesu a psychiku žáků a studentů. V případě obžalovaného J. Ř. škola akceptovala doporučení školského poradenského zařízení SPC a jeho rámec stanovený jako Podpůrné opatření 2. stupně, kdy mu nebyl stanoven individuální vzdělávací plán.

36. Ze **znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví elektronika**, zpracovaného znalcem Václavem Černým (telefon obž. Motorola - č.l. 311-363 + telefon poškozeného Samsung + SIM karty – č.l. 368 a násl.) vyplývá, že v telefonu Motorola, který užíval obžalovaný, bylo ihned po zkoušení dne 30. 3. 2022 v 9:08 zahájeno vyhledávání prostřednictvím internetu, bylo zjištěno vyhledávání za využití pojmů zapalovač, benzín, pytel na mrtvoly, brusné kameny na mačetu, návod, jak mačetu nabrousit, masky, lyžařské masky apod. Současně bylo zjištěno vyhledávání slovních spojení *J. K. je xxx* a map okolí Xxx, kde poškozený bydlel (k tomu podrobněji viz níže). Dále pak ze zjištěných dat vyplývá, že v den skutku v době od 10:25 hodin do 12:53 hodin byl obžalovaný opakovaně kontaktován svými rodiči, kdy většinou telefon nezvedl. Poslední odchozí hovor před skutkem uskutečnil obž. dne 31. 3. 2022 v 10:31 hodin s uživatelem označeným jako „rodič táta“, hovor trval 2 minuty a 44 vteřin. Poslední odchozí hovor po skutku obžalovaný uskutečnil se stejným uživatelem v 12:53 hodin, hovor trval 1 minutu a 28 vteřin. Před tímto hovorem obžalovaný komunikoval i s uživatelem označeným jako „rodič matka“, a to v 12:39 hodin po dobu 2 minut a 6 vteřin. Poslední příchozí hovor se uskutečnil v 12:51 hodin, kdy mu volal uživatel čísla označeného jako „děda xxx“ a hovor trval 1 minutu a 27 vteřin. Před tímto hovorem mluvil obžalovaný i se svým bratrem.

Prostřednictvím Instagramu v době po činu obžalovaný komunikoval s uživatelem označeným jako „xxx“, ve kterém byla ztotožněna J. S. (č.l. 826), která se obžalovaného ptala, kde je a sdělovala mu, že „někdo pořezal K.“. Bratr obžalovaného a uživatel „xxx“ se ho poté, co se dozvěděli o útoku na Ing. K., ptali, kde je. Obžalovaný neuvedl, že by s napadením měl něco společného, naopak dělal, že o ničem neví a poslal fotku z místa na břehu Vltavy u Zbraslavi, kde se nacházel.

Dne 31. 3. 2022 v 12:51 hodin byla na mobilní telefon obžalovaného doručena SMS zpráva od České pošty, s.p., s výzvou k vyzvednutí zásilky s dobírkou 582 Kč, která je připravena na poště Xxx.

V hlavním líčení byly rovněž provedeny listinné (v podrobnostech viz seznam provedených listinných důkazů v protokolech z hlavních líčení), **kdy k relevantním z těchto důkazů soud uvádí následující:**

37. Z objednávky na č.l. 1259 vyplývá, že obžalovaný si dne 30. 3. 2022 na e-shopu AUTOLAKY-ESHOP.COM objednal na dobírku s doručením balíku na poštu Xxx 4 ks technického benzínu 0,7 litru za částku 582 Kč (včetně dopravy). Faktura je vedena na č.l. 1257. Na potvrzení objednávky (č.l. 357 361) je uveden čas 30.3.2022 v 08:11:18 (07:47:47), avšak jedná se o UTC+0, tj. letní čas v ČR byl 10:11 hod (9:47:47). Tato zásilka byla dne 1.4.2022 na pobočce pošty pozdržena dle § 86

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

odst. 2 tr. řádu. Následně státní zástupkyně MSZ v Praze pod sp. zn. 1 KZV 49/2022 nařídila vydání této zásilky policejnímu orgánu. Na základě opatření Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. 4. 2022, sp. zn. 0 Nt 11501/2022 (č.l. 1248) pak byla zajištěná zásilka dne 23.6.2022 otevřena. Protokol o otevření zásilky je veden na č.l. 1249. Fotografie pak na č.l. 1251-1256. V zásilce se nacházely 4 ks plechovek technického benzínu o objemu á 0,7 l.

38. Ze sdělení společnosti Mountfield a.s. včetně přiložené objednávky (č.l. 1262-1263) pak plyne, že obžalovaný si dne 30. 3. 2022 na eshopu této společnosti objednal 1 ks zapalovače TURBO za částku 353 Kč (včetně dopravy), kdy opět zvolil možnost platby dobírkou, ale zásilku si nechal doručit na svoji adresu bydliště. Na potvrzení objednávky (také č.l. 362) je uveden čas 30.3.2022 v 9:44:11 (také je uveden UCT čas 07:44).

Ve svazku IV. vyšetřovacího spisu se nacházejí rozsáhlé podklady k osobě obžalovaného, a to jak zdravotní dokumentace, tak i zprávy z pedagogicko-psychologických poraden a plány studijní podpory na školách obžalovaného. Vzhledem k tomu, že některé zprávy jsou staršího data, tak se jimi soud zabýval pouze okrajově a kladl důraz na zprávy týkající se osoby obž. v době před činem a spolupráci se Xxx.

39. Ve zprávě MUDr. P. T., dětský a dorostový psychiatr (č.l. 299) Pedopsychiatrie s.r.o., xxx, ze dne 28. 4. 2022 je uvedeno, že J. Ř. byl vyšetřen 1x dětským psychiatrem MUDr. F. (nyní ve starobním důchodu). Závěr vyšetření z 22. 4. 2009: Snížená mentální kapacita (verbální i neverbální). Osobnost emočně a sociálně nezralá, ve stresu afekty, pláče i zlosti. xxx Intelekt výrazně podprůměrný xxx.

40. Ve zprávě ZŠ xxx (č. l.1348), xxx – ředitelka Mgr. D. P. dne 20. 4. 2022 ve věci J. Ř. uvedla: v evidenci ZŠ byl od 1. 9. 2010 do 30. 6. 2019, zahájení 1. ročníku s jednoletým odkladem. Školní docházka řádná. Ve Školském poradenském pracovišti diagnostikovány vývojové poruchy chování (r. 2011, 2016), xxx (r. 2014), vývojové poruchy učení (r. 2016). Během školní docházky J. zažíval verbální agresi od spolužáků, zesměšňování, výsměchy, ničení věcí, v 9. ročníku řešena šikana od spolužáků vůči obžalovanému.

41. Ze souhrnné zdravotní dokumentace registrující lékařky MUDr. Š. (č.l. 1020), která pečuje o J. Ř. od r. 2009, tj. od 6 let (od narození v péči dr. R.), vyplývá, že vzhledem k opožděnému vývoji řeči byl od r. 2006 vyšetřen v řadě odborných ambulancí:

1. PSYCHOLOG - diagnostikována xxx,
2. LOGOPEDIE - xxx,
3. NEUROLOG - xxx,
4. SPC, speciální pedag. centrum pro děti s vadami řeči, sp. pedagog a logoped, Mgr. Š.: 12/09 psycholog. vyš. a pedagog. vyš. 2-3/2010 dr. P.: xxx xxx xxx, zařazení do spec. vzdělávání, doporučena integrace individuální do běžné třídy ZŠ, bez nutnosti asistenta pedagoga. Plán pedagogické podpory - poslední vyš 10. 11. 2017: přiloženo: diagnostika xxx xxx xxx, doporučeno výše zmíněné zohledňovat ve výuce. (č.l. 269-272).

K údajům o výuce na SOU xxx, mechanik elektrotechnik r. 21-22, 3. ročník - spokojen, zvládá výtečně /údaj v rámci 17leté prev. kontroly/ sporty v anamneze fotbal, posilovna. Závěr: aktuálně 19 let a 2 měsíce starý J. se základní diagnosou xxx za výborné péče rodiny.

42. Ze zprávy Mgr. J. Š. ze dne 19. 4. 2022 vyplývá, že v únoru 2022 byla rodiči informována o J. problémech v porozumění učivu a zvládání učební látky v jednom předmětu i o údajně obtížné domluvě s daným učitelem ohledně možnosti dovysvětlení učiva apod. Doporučila jim schůzku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

na které by bylo dobré znovu probrat J. obtíže, upozornit na platné doporučení podpůrných opatření, kde je mj. potřeba dovysvětlení zakotvena, prodiskutovat s daným učitelem možnosti, jak by bylo možno situaci řešit z jeho pohledu.

43. Ve zdravotní dokumentaci je pak zmínka o posledním klinickém vyšetření zde v lednu 2022 pro xxx, chlapec výborně spolupracující, vstupní klin. kontrola samostatně s pacientem, následně kontrola s matkou, vždy konzultace bezkonfliktní. Byl objednan s bratrem 10. 3. 2022 na výstupní klinickou kontrolu, nedorazili, s omluvou pro jarní prázdniny. Vždy prevence řádně. Vzhledem k věku v plánu přeregistrace k lékaři s interním všeobecným zaměřením pro dospělé pacienty.

44. Přihláška ke vzdělávání-studiu (č.l. 1003) byla doplněna závěrem o zdravotní způsobilosti ke vzdělávání - z pediatrického hlediska není námitek ke studiu SOU s omezením. Viz zdravotní zpráva - diagnostikovaná xxx xxx. I když dochází k určitému zmírňování obtíží v řadě oblastí diagnostikované poruchy (xxx xxx xxx) nadále ovlivňují výuku všech hlavních předmětů, mohou výrazně zasahovat do hodnocení studijních výsledků a je doporučeno je nadále zohledňovat.

45. Ve spise se pak na č.l. 1016 a 1021 nacházejí Doporučení školského poradenského zařízení pro vzdělávání žáka se speciálními vzdělávacími potřebami ve škole k obžalovanému. Z jejich závěrů plyne, že od počátku studia měl obžalovaný převažující stupeň xxx, ovšem bez individuálního vzdělávacího plánu. Opět je zde stanovena diagnóza obžalovaného, a to xxx. Mezi četnými doporučeními je zmíněno např. ověřování porozumění méně obvyklým slovům, poskytování podpory u slovních úloh, delších písemných instrukcí, tolerance diagnostikovaných obtíží ve složce řeči, umožnění vizuálně názorných pomůcek, počítat s menší kapacitou krátkodobé paměti či nespěchat na rychlou reakci.

46. Na č.l. 1027 se pak nachází plán Xxx k pedagogické podpoře konkrétně obžalovaného J. Ř., který byl dne 5.10.2021 podepsán třídním učitelem RNDr. R., učiteli předmětů: Ing. K. – odborné, RNDr. R. – M, PhDr. K. – ČJL a pracovníkem ŠPP Mgr. J. (stejný plán je veden i na č.l. 1025 s podpisy RNDr. R., PhDr. K. a Ing. K. z 1.10.2020). Tento individuální plán podpory navazuje na shora uvedená doporučení Speciálního pedagogického centra. V tomto individuálním plánu je konstatována xxx, zhoršení schopností pro samostatnou práci, hlavně v M (matematice). Je třeba umožnit žákovi větší časový prostor pro práci, ověřovat u něj porozumění textu, termínům nebo zadání úlohy, respektovat oslabení paměti. Tolerovat formulační problémy, umožnit mu vhodné zápisy učiva do sešitu, dát mu možnost i ústního zkoušení. Je třeba naučit žáka pracovat s textem, kontrolovat u žáka pochopení obsahu sdělení. Poskytovat funkční pomoc, hlavně u slovních úloh, respektovat formulační problémy. Zohlednit případné nepochopení zadání, umožnit mu ústní opravu, pomoci s přeformulováním.

47. Z kopie třídní knihy (č.l. 998) vyplývá, že J. Ř. měl se třídou ME3 dne 28. 3. 2022 jako 7. a 8. vyučovací hodinu předmět xxx s Ing. K.. Dne 30. 3. 2022 pak byl tento předmět vyučován během 1. a 2. vyučovací hodiny. Dále z knihy vyplývá, že ve čtvrtek dne 31. 3. 2022 nebyl J. Ř. přítomen na vyučování (č.l. 999).

48. Na č.l. 965 až 992 je veden klasifikační deník pošk. Ing. J. K. vyplývá, že z předmětu xxx dne 14.2.2022 udělil obžalovanému známku „5“ a dne 20.3.2022 mu udělil známku „5“. Jiné známky u obžalovaného Ř. vedeny nejsou (č.l. 989). Z tohoto listu také vyplývá, že dne 28.3.2022 udělil známku „3“ studentu F., známku „4“ studentu P. a známku „5“ studentu S.. Z předmětu elektronika měl obžalovaný v 1. pololetí školního roku 2021/2022 výbornou. Stejně tak měl výbornou z dalšího předmětu, který jej ing. K. učil, a to z předmětu xxx v druhém ročníku (č.l. 965).

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

49. Na č.l. 930 až 941 jsou vedeny certifikáty a osvědčení dokladující další odborné a pedagogické vzdělávání se pošk. Ing. K..

50. Z hospitačních záznamů z vyučování Ing. K. vyplývá, že tyto proběhly v naprosté většině bez zjištěných nedostatků, v několika případech je učitelé doporučeno více zapojovat studenty při zkoušení a používat názorné pomůcky. Většinu těchto hospitací provedla PhDr. I. K., manželka poškozeného (č.l. 942-963).

51. Ve spise se dále na č.l. 908-929 nacházejí vyjádření studentů, a to i bývalých, k poškozenému Ing. K.. Jedná se o kondolence či vzkazy pozůstalým nebo řediteli školy.

52. Závěrem soud poukazuje na skutečnost, že ve spise se na č.l. 1074-1128 a 1131-1188 nacházejí rozsáhlé materiály Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, jakož i České školní inspekce, z nichž však pro posuzovanou věc nebylo zjištěno nic relevantního.

53. Jako listinný důkaz byla provedena prohlášení poškozených o dopadu činu na jejich život.

54. Vzhledem k tomu, že část skutkového děje byla označena nespornou, nebyly některé předložené důkazy procesně provedeny, např. věcný důkaz v podobě mačety, důkazy prokazující pohyb obžalovaného po spáchání činu apod..

Po provedeném dokazování v hlavním líčení pak nemá soud pochybností z hlediska skutkového stavu vymezeného ve skutkové větě rozsudku a takto má vinu obžalovaného J. Ř. za bezpečně prokázanou.

55. Obžaloba původně stíhaný čin kvalifikovala jako zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem nebo po předchozím uvážení.

Posléze, v průběhu hlavního líčení, státní zástupkyně navrhla překvalifikovat stíhaný čin na zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem nebo po předchozím uvážení a spáchá takový čin zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem (návrh na překvalifikaci byl v alternativě zvlášť surového usmrcení). Takovouto právní kvalifikaci (v obou alternativách) prostřednictvím zmocněnce navrhovali také poškození.

Soud sám pak procesně ve smyslu ust. § 225 odst. 2 tr. řádu také obžalovaného upozornil na možnost přísnější právní kvalifikace dle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku (v rámci hlavního líčení dne 20.1.2023).

Obhajoba pak navrhovala kvalifikovat stíhaný čin jako zvlášť závažný zločin zabití dle § 141 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného.

56. Pokud jde o stěžejní část skutkového děje spočívající v usmrcení poškozeného Ing. K. a vymezenou dnem 31.3.2022, kdy se obžalovaný dopoledne dostavil do Xxx na adrese xxx, kde pak ve xxx patře v místnosti toalet pro studenty sundal ochranný obal z mačety, která má délku 60 cm, čepel o délce 46 cm, a jejíž spodní hrana je ostrá a horní vroubkovaná, a kterou měl předtím doma

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

a vzal si ji s sebou za účelem usmrcení poškozeného ing. K., a na místě vyčkával na příchod učitele Ing. J. K. do jeho kabinetu č. dveří xxx, který se nacházel naproti místnosti toalet, kdy asi po 10 minutách, přibližně kolem 11:38 hodin, viděl jmenovaného učitele vejít do kabinetu, načež vešel za ním, zavřel za sebou dveře a šel směrem k učitel, který když ho viděl, vstal ze židle a šel směrem k němu, a když stáli oba proti sobě, napadl poškozeného mačetou, kterou držel oběma rukama, ruce měl nahoře a úder vedené střední a velkou intenzitou směřoval seshora na hlavu, kdy v útoku pokračoval i přesto, že poškozený po těchto úderech spadl na zem, kde mu mačetou zasadil další rány do oblasti krku a horní části zad, a dále jednu ránu do levého boku, a až když nabyl dojmu, že poškozený zemřel, odložil zde mačetu a z místnosti utekl, tak takto vymezený skutkový děj má soud za prokázaný na základě jeho prohlášení resp. označení nesporným ze strany obžalovaného i státní zástupkyně, kdy obsah spisového materiálu resp. obsah důkazních prostředků zajištěných v přípravném řízení nezakládá důvody k pochybnostem ohledně takto učiněného označení nesporných skutečností.

57. Dokazování pak bylo vedeno k objasnění přípravy činu, motivace obžalovaného k jeho spáchání, osobním poměrům obžalovaného včetně jeho poměrů zdravotních a dále k okolnostem relevantním ve vztahu k případně ukládanému trestu a ochrannému opatření.

58. Dlouhodobě negativní vztah obžalovaného k poškozenému vyplývá především z výpovědi obžalovaného samotného, přičemž tento subjektivně negativní vztah obžalovaného k poškozenému prokazuje např. i výpověď svědka E. J. a T. N., přičemž stížnosti většího počtu žáků na poškozeného z důvodu jeho vyučovacích metod potvrzuje také svědek M. K.. Též svědek Ing. P. K. vypověděl, v minulosti zaregistroval stížnosti studentů na poškozeného (jako na učitele) a i oficiální stížnosti rodičů studentů na třídních schůzkách, avšak nic se nevyřešilo. Oproti tomu např. ředitel školy K. D. uvedl, že nezaregistroval žádné stížnosti na poškozeného ze strany studentů či jejich rodičů nezaregistroval, a to ani od rodičů obžalovaného (k tomu viz výpověď obžalovaného na č.l. 157, kdy uvedl, že před činem jeho rodiče s ředitelem školy nic neřešili, chtěli to začít řešit až po tom posledním zkoušení). Nicméně relevantní je, že obžalovaný měl k poškozenému negativní vztah, což sám tvrdí, přičemž jeho spolužáci tento negativní vztah obžalovaného k poškozenému potvrzují.

59. Pokud jde o zkoušení dne 30.3.2022 z předmětu Xxx , v rámci kteréžto zkoušky obdržel známku „nedostatečnou“, tak to opět tvrdí obžalovaný a prokazují to i výpovědi jeho spolužáků L. J., M. K., O. V. a D. H..

60. Z klasifikačního deníku pošk. Ing. K. pak vyplývá, že reálně mu „nedostatečnou“, jejíž udělení mu oznámil (jak potvrzují i svědci J., K., V., H.), nezapsal. Z ničeho však nevyplývá, že by o tomto nezapsání této známky obžalovaný věděl a ten tak subjektivně žil v tom, že z dané zkoušky dostal známku „nedostatečnou“.

61. Hodnocení známkou „nedostatečná“ obžalovaný vnímal jako nespravedlivé, což ostatně vnímá dosud, když v rámci výpovědi uvedl, že měl pocit, že si zasloužil minimálně čtyřku. V důsledku tohoto subjektivního dojmu, že opět dostal známku „nedostatečnou“, a to nespravedlivě, byl obžalovaný ihned po této zkoušce frustrován. Svědek J. uvedl, že obžalovaný byl našťvaný a s poškozeným se dohadoval, také svědek H. potvrzuje, že po zkoušce se obžalovaný s poškozeným dohadoval a poté obžalovaný už jen „napučeně“ seděl a dělal si něco na mobilu. Též svědek K. uvedl, že po zkoušce se snažil obžalovaného uklidnit a svědek N. uvedl, že obžalovaný měl (po tom posledním zkoušení) na poškozeného hrozný vztek, říkal mu (obžalovaný), že ho zabije a ptal se, jestli (svědek) neví, kde (poškozený) bydlí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

62. Ještě téhož dne, patrně ihned po zkoušce, pak obžalovaný, zjevně v příčinné souvislosti s onou zkouškou ve škole, u níž neuspěl, začal přemýšlet a současně i plánovat a i připravovat usmrcení poškozeného Ing. K.. Nejprve plánoval jeho upálení za pomoci benzínu a zapalovače, které si dne 30. 3. 2022 v průběhu následující školní hodiny xxx za tímto účelem objednal pomocí mobilního telefonu v on-line obchodě, ale když mu jeho matka dne 31. 3. 2022 ráno sdělila, že pokud se nenajde jiné řešení, bude muset kvůli studijním neúspěchům změnit školu, tak i přesto, že mu dosud nepřišla objednávka, tak vzal mačetu, kterou měl doma a vydal se s touto mačetou, se kterou později poškozeného usmrtil, do školy. V rámci výsledku obžalovaný sám uvedl, že nejdříve chtěl za poškozeným přijít a zeptat se ho, proč mu tohle udělal, proč se k němu tak choval, chtěl poškozeného vystrašit, ale řekl si, že když se na něj poškozený vrhne nebo ho začne škrtit nebo na něj nějak zaútočí, tak ho prostě..... (což nedořekl)

63. Ohledně pojetí úmyslu usmrtit poškozeného lze na tomto místě opět připomenout shora citované tvrzení svědka N., že obžalovaný měl (po tom posledním zkoušení) na poškozeného hrozný vztek, říkal mu (obžalovaný), že ho zabije a ptal se, jestli (svědek) neví, kde (poškozený) bydlí. To by, samo o sobě, mohlo být bráno jako nadsázka (ostatně svědek N. to bral jako tvrzení z „legrace“), nicméně v tomto kontextu nutno vnímat také tvrzení svědka H., který uvedl, že po zkoušce obžalovaný už jen „napučene“ seděl a dělal si něco na mobilu. Jak pak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, tak v telefonu obžalovaného bylo ihned po zkoušení dne 30. 3. 2022 v 9:08 zahájeno vyhledávání prostřednictvím internetu (až do odpoledne), a to za použití slovních spojení či pojmů *pytel na mrtvoły* (č.l. 329), *zapalovač* (č.l. 329, 330), *technický benzín* (č.l. 331), *maska* (č.l. 333), *bokejová maska* (č.l. 333), *maska bílý šílenec* (č.l. 334), *maska s brýlemi* (č.l. 335) *jak nabrousit mačetu* (č.l. 337), *stránky mountfield.cz* (objednávka – košík - č.l. 336), *neprůstředná vesta* (č.l. 340, 341), *stránky s prodejem pánských vojenských rukavic* (č.l. 342 an.). Spojitost tohoto vyhledávání s následným usmrcením poškozeného pak je patrná z téměř souběžně vyhledávaných odkazů *student zmlátil učitele* (č.l. 329), *J. K. je xxx* (č.l. 332) a zobrazení lokality kolem místa Xxx (v oblasti Xxx bydlel poškozený). Z objednávky na č.l. 1259 pak vyplývá, že obžalovaný si dne 30.3.2022 v cca 9:45 hod na e-shopu AUTOLAKY-ESHOP.COM objednal na dobírku s doručením balíku na poštu Xxx 4 ks technického benzínu, každý o objemu 0,7 litru, celkem za částku 582 Kč. Ze sdělení společnosti Mountfield a.s. včetně přiložené objednávky (č.l. 1262-1263) pak vyplývá, že obžalovaný si dne 30. 3. 2022 v 9:44 hod na eshopu této společnosti objednal 1 ks zapalovače TURBO za částku 353 Kč (včetně dopravy), kdy zvolil možnost platby dobírkou, ale zásilku si nechal doručit na svoji adresu bydliště. Potvrzení objednávky je vedeno také na č.l. 362

64. Shora rozvedená souvislost neúspěšné zkoušky, následného vyhledávání uvedených hesel (odkazů) na internetu a objednávky benzínu a zapalovače pak prokazují vzájemnou souvislost se záměrem usmrtit poškozeného. Obžalovaný sice zpochybnil přípravu činu v podobě nákupu benzínu, avšak když mu byla dána možnost se k předmětných listinným důkazům prokazujícím objednávky těchto věcí vyjádřit, tak uvedl, že k tomu nebude nic uvádět, což je sice jeho procesním právem, nemůže to však bránit tomu, aby toto jeho mlčení bylo bráno v potaz v rámci hodnocení přesvědčivosti obžalobou předložených usvědčujících důkazů (v kontextu s dalšími důkazy), kdy současně žádnou svou skutkovou verzi, která by vysvětlovala kontext shora uvedeného vyhledávání a následných objednávek benzínu a zapalovače obžalovaný neuvádí.

65. Nicméně, ke spáchání činu došlo ještě předtím, než obžalovanému objednávky byly doručeny. Je prokazováno, že obžalovaný se vydal do školy krátce po rozhovoru s matkou, která potvrdila, že ráno 31.3.2022 se synem znovu řešila situace ve škole, kdy ho ubezpečila, že půjdou s tátou do školy na schůzku, budou to řešit a když to nepůjde jinak, půjde na jinou školu. Na to obžalovaný reagoval tím, že řekl, že se mu ve škole líbí, že jinam nechce a odešel do pokoje, načež pak asi (tj. jde pouze o přibližné časové určení) v 10:00 hodin odešel z domu s tím, že se jde projít. Zhruba v 10:30 pak již byl ve škole, tedy je zjevné, že nemohl s nějakým jiným záměrem odejít jinam a až

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

teprve poté si vše promyslet, vrátit se domů pro mačetu a pak odjet do Prahy. Obžalovaný tak odešel rovnou do školy, s mačetou, a to v návaznosti na tvrzení matky, že možná bude muset změnit školu. To sám obžalovaný uvedl, že nechtěl.

66. Do školy pak obžalovaný takto odešel s úmyslem poškozeného Ing. K. usmrtit, což vyplývá, kromě shora rozvedeného kontextu vyhledávání a objednávek na internetu i z toho, že si s sebou vzal mačetu, k níž sám uvedl, že chtěl poškozeného vystrašit, avšak počítal s tím, že když se na něj poškozený vrhne nebo ho začne škrtnout nebo na něj nějak zaútočí, tak ho prostě....., což sice nedořekl, v kontextu jeho vyjádření (neboť navázal tím, že to nechtěl udělat) je však zřejmé, že myslel *usmrtit*, tedy s touto možností počítal a s tím, že může nastat, tak zjevně byl srozuměn a tedy z hlediska takového záměru jednal úmyslně.

67. V rámci následného průběhu skutkového děje, již nesporného, pak za použití mačety skutečně poškozeného Ing. K. usmrtil způsobem rozvedeným ve skutkové větě rozsudku.

68. Na základě shora rozvedených skutečností tak má soud za bezpečně prokazané, že obžalovaný J. Ř. úmyslně usmrtil poškozeného Ing. K., a to zjevně po předchozím uvážení. Předchozí uvážení činu je prokazované téměř celodenním vyhledáváním na internetu hesel typu pytel na mrtvoly, zapalovač, technický benzín, maska, maska bílý šilenc, jak nabrousit mačetu, neprůstřelná vesta apod. a na to navazujícími objednávkami zapalovače a benzínu. Obžalovaný původně plánoval usmrcení poškozeného později, avšak v návaznosti na sdělení matky, že možná bude muset změnit školu, což nechtěl, se rozhodl čín provést ihned za použití toho, co zrovna měl k dispozici, což byla mačeta. Samotný úmysl usmrtit poškozeného pak je zřejmý ze způsobu útoku.

69. Pokud pak jde o zranění, která útokem mačetou způsobil poškozenému, tak jak tato poranění jsou specifikována ve skutkové větě rozsudku, zde soud vychází ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.

70. **Pokud jde o naplnění kvalifikačního znaku ve smyslu § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, tedy usmrcení jiného zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem,** tak soud má za prokazané, že způsob usmrcení poškozeného byl zvlášť surový, nelze mít za prokazané, že by byl současně zvlášť trýznivý. Je to možné, avšak z provedeného dokazování to soud nemá za bezpečně prokazané.

71. Znaky spáchání činu *zvlášť surovým* nebo *zvlášť trýznivým* způsobem nejsou v trestním zákoníku definovány. Současná rozhodovací praxe vykládá znak „zvlášť surového způsobu“ jako takové spáchání trestného činu, které svou surovostí výraznou měrou přesahuje obvyklou míru surovosti, která je nutně obsažena v každém jednání zakládajícím znaky trestného činu vraždy. Ve smyslu judikatorně vyslovených závěrů pak platí, že spáchání trestného činu vraždy **zvlášť surovým způsobem** předpokládá vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která přesahuje obvyklou míru surovosti a vymyká se z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Není však nezbytné, aby tento útok zároveň vyvolával zvýšenou trýzeň poškozeného, to je okolnost jiná. Typicky sem spadá takový způsob útoku, který je spojen s ubíjením oběti či nápadnější devastací jejího těla. Relevantním hlediskem je **způsob**, jakým byla oběť usmrcena. Okolnost, že trestný čin byl spáchán zvlášť surovým způsobem, je z hlediska zavinění jinou skutečností, která odůvodňuje použití vyšší trestní sazby, proto není třeba, aby pachatel věděl, že jde o zvlášť surový způsob spáchání vraždy, ale postačí, že se zřetelem na okolnosti případu a své subjektivní dispozice to vědět měl a mohl. O **zvlášť trýznivý způsob vraždy** jde v případě, kdy je oběť vystavena bolestem na hranici snesitelnosti trvajícím třeba i po kratší dobu nebo sice méně intenzivním, ale zato déle trvajícím, které velmi citelně zasahují celou osobnost poškozeného. Zde je relevantním hlediskem **subjektivní prožívání útoku** pachatele **ze strany** jeho **oběti**. Z hlediska zavinění

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

pachatel nemusí vědět, že jde o zvlášť trýznivý způsob spáchání vraždy, ale postačí, že se zřetelem na okolnosti případu a své subjektivní dispozice to vědět měl a mohl. V konkrétním případě může jít pouze o zvlášť trýznivý způsob nebo jen o zvlášť surový způsob provedení vraždy anebo o oba současně.

72. V posuzovaném případě byla k útoku použita velké sečná zbraň – mačeta o délce 60 cm, s čepelí o délce 46 cm, jejíž spodní hrana je ostrá a horní vroubkovaná, se kterou napadl poškozeného, přičemž mačetu držel oběma rukama, což zvyšovalo sílu úderů tímto sečným nástrojem, úderý směřovaly seshora na hlavu, poté do oblasti krku a také do oblasti zad a také do boku poškozeného (dobře patrné z pořízené fotodokumentace), nejednalo se o jeden excesivní úder, ale o celkem čtyři sečné rány do hlavy a dalších deset do těla, také část prstů na ruce byla téměř oddělena, přičemž útok trval i v době, kdy již poškozený ležel na zemi po několika předchozích úderech.

73. Takovýto způsob útoku, za použití velké sečné zbraně, patnácti cílenými úderými směřujícími do hlavy (čtyři rány), do krku a do dalších částí těla (jedenáct rán), pak soud hodnotí jako způsob usmrcení zvlášť surový, a to bez ohledu na to, že není přesně prokázáno, kdy přesně, resp. po jakém (konkrétním) z úderů poškozený zemřel. Jak uvedeno výše, relevantním hlediskem zde je způsob usmrcení poškozeného jako celek, přičemž obžalovaný sám uvedl, že s útokem přestal, až teprve když on sám měl za to, že poškozený zemřel, tedy obžalovaný až do posledního úderu jednal subjektivně s tím, že každým jednotlivým úderem poškozeného usmrcuje, byť ten již mohl zemřít v důsledku některého z předchozích úderů.

74. Naproti tomu spáchání činu zvlášť trýznivým způsobem soud za prokázané nemá, neboť zde je relevantní hlediskem subjektivní prožívání útoku ze strany oběti, kdy sama prokazovaná obrana poškozeného (z počátku útoku), která bývá obvyklá (pokud to situace poškozenému dovoluje), naplnění tohoto znaku neprokazuje. Zde pak je relevantní, že nelze mít za prokázané, že poškozený po nějakou relevantní dobu (soud připomíná, že se ve smyslu dané skutkové podstaty musí jednat o *zvlášť* trýznivý způsob, nikoli „pouze“ trýznivý) subjektivně vnímal bolestí na hranici snesitelnosti, když nelze najisto postavit, kdy přesně zemřel. Zde soud vychází z toho, že úderý do krku a těla následovaly až teprve po primárně vedených úderech do hlavy, jak sám obžalovaný takto způsob útoku popsal, a znalci takovýto způsob útoku nevylučují. Současně ze závěru znalců vyplývá, že poškozený zemřel právě v důsledku rozsáhlého souboru sečných poranění lebky a mozku. Tedy poškozený zemřel (či nejprve ztratil vědomí) patrně hned zkraje útoku po jednom z prvních úderů do hlavy, kdy předtím, po jednom z těchto prvních úderů (viz vyjádření znalců k pořadí vzniku jednotlivých zranění) mohl ještě být při vědomí v řádu sekund či nízkých desítek sekund, což však znalci tvrdí, že tomu tak být mohlo, netvrdí najisto, že tomu tak bylo. Bylo by možno uvažovat o pokusu obžalovaného naplnit svým jednáním tento znak (zvlášť trýznivý způsob usmrcení, avšak rychlost a intenzita útoku a typ použité zbraně nesvědčí tomu, že by obžalovaný zamýšlel způsobit poškozenému bolest (ve smyslu shora uvedeném) a za situace, kdy nelze ani uzavřít, že takovouto bolest (opět ve smyslu shora uvedeném) poškozený vnímal (viz výše), nelze ani uzavřít, že by se jednalo o pokus.

75. Dále pak má soud za prokázané, že posuzovaného činu se obžalovaný dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 tr. zákoníku. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, vyplývá, že **u obžalovaného byla diagnostikována xxx xxx xxx, v období páchaní trestného činu u něj byla těžší dekompenzace této osobnosti do xxx syndromu vyvolaného chováním poškozeného vůči obviněnému ve škole**, v době páchaní trestného činu pak zde byl vystupňovaný městnavý afekt (nejednalo se o afekt patický), tento akcentoval osobnostní rysy obviněného, zvýšil jeho aktivitu, sebevědomí, snížil jeho soudnost, vedl k ventilaci nahromaděných negativních emocí. Motiv

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

restného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z dekompenzovaných osobnostních rysů obviněného a jeho interreaktivity s poškozeným. V době páchaní restného činu byly **schopnosti rozpoznávací u obviněného zachovány, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, měrou podstatnou**, a to vlivem vystupňovaného městnavého afektu u dekompenzovaného disharmonického vývoje osobnosti na bázi xxx . To pak znalci **MUDr. Vlastimil Tichý a PhDr. Jiří Klose** potvrdili i v rámci svých znaleckých výsledků v rámci hlavního líčení.

76. Ze shora uvedeného tak vyplývá, že u obžalovaného byla diagnostikována xxx , která se projevovala, kromě jiného, disharmonickým vývojem jeho osobnosti, přičemž v době činu vlivem vystupňovaného městnavého afektu u dekompenzovaného disharmonického vývoje osobnosti na bázi xxx u něj byly podstatně snížené ovládací schopnosti. Obžalovaný je tedy za posuzované jednání restně odpovědný, když u něj nebyly ani rozpoznávací ani ovládací schopnosti vymizelé, vzhledem však k tomu, že ovládací schopnosti u něj byly v době činu podstatně snížené, nutno uzavřít, že u něj byl ve smyslu § 27 tr. zákoníku dán stav zmenšené přičetnosti.

77. Na základě shora uvedených skutečností tak má soud za prokázané, že obžalovaný J. Ř., který byl v době činu restně odpovědný, úmyslně usmrtil poškozeného Ing. K., a to po předchozím uvážení a tento čin spáchal zvlášť surovým způsobem, čímž naplnil všechny zákonné znaky zvlášť závažného zločinu vraždy dle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku a soud jej spácháním tohoto restného činu uznal vinným.

78. Pokud jde o návrh obhajoby na kvalifikaci stíhaného činu jako zvlášť závažného zločinu zabití dle § 141 odst. 1 tr. zákoníku, tak naplnění znaků tohoto restného činu soud na základě provedení dokazování neshledává. Obhajoba má za to, že obžalovaný se posuzovaného činu mohl být v silném rozrušení ze strachu z klasifikace (známkování) od poškozeného, mohl jednat pod jiným omluvitelným hnutím myslí, pocit'oval smutek, zlostnou náladu vyvolanou poškozeným a čin pak spáchal v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, tzv. provokace (městnavý afekt). K tomu poukazuje na všechny důkazy prokazující nepřipustný způsob výuky obžalovaného ze strany poškozeného, jeho učitele, jakož i celkové chování poškozeného k obžalovanému resp. i ostatním studentům. Obžalovaný tak mohl spáchat posuzovaný čin v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, které hodnotí jako chování, které je v příkrém rozporu s morálkou, značí neúctu k ostatním osobám a psychické týrání obžalovaného. Má za to, že poškozený se zřejmě v takovémto ponižování vyžíval, kdy v této souvislosti poukázal i na chování poškozeného na kurzech jógy (s poukazem na výpověď svědkyně H. T.).

Restného činu zabití dle § 141 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí myslí anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného.

79. V první alternativě se musí jednat o **silné rozrušení pachatele pocházející ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí myslí**. Silné rozrušení pachatele je duševní stav, při němž pachatel jak vnitřně, tak i zpravidla navenek vykazuje značné emoční vzrušení či neklid ovlivňující jeho další jednání a projevující se v průběhu činu, a to bez ohledu na to, zda se na takovém rozrušení podílí nervová labilita či přímo duševní porucha pachatele, anebo je příčinou silného rozrušení pouze vlastní strach, úlek, zmatek nebo jiné omluvitelné hnutí myslí. Silné rozrušení může u pachatele vzniknout postupně, ale i náhle či prudce. Silné rozrušení může mít i povahu náhlé nebo prudké afektivní reakce na okamžitě vzbuzený strach, úlek, zmatek apod. Z hlediska jeho trvání půjde zpravidla o krátce trávající stav, ale zejména u afektivních reakcí se

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

může jednat i o stav déle trvající. Musí se však jednat o lidsky pochopitelnou reakci na některý z uvedených stavů, kdy zákon mluví o *omluvitelném hnutí mysli*, kterýžto stav se vztahuje i k alternativám strachu, úleku či zmatku (vit posléze použitá spojka *nebo*). Nelze sem podřadit strach, úlek či zmatek vyvolaný v důsledku předchozího protiprávního jednání pachatele. Stejně tak pod silné rozrušení ve smyslu § 141 odst. 1 tr. zákoníku nelze zařadit ani silné rozrušení např. ze vzteku nebo hněvu na základě jednání, které je pachateli nepřijemné, ale je v souladu ze zákonem.

80. V posuzované věci obžalovaný sám uvedl, že jel do školy s mačetou s tím, že poškozeného postraší, pro případ, že by se však na něj poškozený vrhnul, tak byl rozhodnut na něj zaútočit. I když tedy těsně před fyzickým útokem na poškozeného byla situace v kabinetu napjatá, tuto situaci vyvolal sám obžalovaný a nelze se nyní dovolávat, že následný útok na poškozeného, se kterým dopředu jako s možným počítal, by byl ze strany obžalovaného veden nějakým omluvitelným hnutím mysli. Pokud celkovou motivací obžalovaného byl jeho negativní vztah k poškozenému na základě toho, jak k němu poškozený jako učitel přistupoval, tak ve věci žádné protiprávní jednání poškozeného ve vztahu k obžalovanému shledáváno není.

81. Pokud jde o druhou alternativu skutkové podstaty trestného činu zabití, a to **úmyslné usmrcení jiného v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného**, tak znak předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného značí takové předchozí jednání poškozeného, které je obecně považováno za chování v příkrém rozporu s morálkou a svědčí o morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a o neúctě poškozeného k ostatním osobám nebo společnosti. Při zabití v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání není třeba, aby pachatel jednal „v silném rozrušení“ nebo v jiném podobném stavu (viz použitá rozlučovací spojka *anebo* v návaznosti na vymezení znaků první varianty). Jako trestný čin zabití dle § 141 odst. 1 tr. zákoníku tak může být kvalifikováno i jednání, kdy pachatel nebude v době činu v silném rozrušení a může jednat i s rozmyslem nebo po předchozím uvážení, to daná skutková podstata nevylučuje. Na druhou stranu však výklad pojmu předchozí zavrženíhodné jednání poškozeného nutně musí být vykládán restriktivně, neboť míra závažnosti jednání poškozeného musí být proporčně odpovídající významu chráněného objektu trestného činu zabití, jímž je lidský život. Zavrženíhodným jednáním je třeba rozumět takové vědomé a úmyslné jednání poškozeného, které je z hlediska etických měřítek společnosti mimořádně zlé, zraňující a pro druhé ponižující nebo hrozící jim způsobit závažnou újmu na jejich právech. Standardně je judikováno a i v odborné literatuře za příklad dáváno jednání spočívající např. v opakovaném fyzickém napadání, mučení, jednání spočívající v domácím násilí, psychickém týrání, včetně nejružnějších typů šikany, dále ve vydírání, sexuálním zneužívání apod.

82. V posuzovaném případě však soud v jednání poškozeného k obžalovanému nic takového neshledává. Z výpovědí svědků – studentů a ostatně i z klasifikačního deníku vyplývá, že poškozený Ing. K. byl jako učitel přísný, ovšem přísnost vyučujícího sama o sobě nemůže být brána jako zavrženíhodné jednání značící příkrý rozpor s morálkou a svědčící o morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a o neúctě poškozeného k ostatním osobám, konkrétně ke studentům.

83. Svědek K. D. ředitel Xxx, uvedl, že nezaregistroval žádné stížnosti na Ing. K. ani od studentů, ani od jejich rodičů, včetně rodiny J. Ř.. Též hospitační záznamy žádné vady ve vyučování neprokazují. Je sice pravdou, že tyto hospitační kontroly resp. záznamy z většiny prováděla manželka poškozeného PhDr. K., to ovšem také samo o sobě nijak neprokazuje, že by měly být nepravdivé. To, že poškozený Ing. K. nebyl mezi některými studenty oblíben, pak je vcelku logickým důsledkem jeho přísnosti jako vyučujícího a takto i z pohledu studentů se jedná o vcelku běžnou reakci studentů, kteří nezvládají učivo či výuku zanedbávají. Svědek Ing. P. K. sice vypověděl, že v minulosti zaregistroval stížnosti na učitele K. ze strany studentů, ale i oficiálně

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

stížnosti rodičů studentů na třídních schůzkách, nicméně z výpovědi svědka M. K. lze dovodit, že tyto stížnosti se týkaly přísnosti poškozeného jako učitele, což, jak uvedeno výše, nelze pojímat jako něco, co by bylo možno brát jako svědčící o morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a o neúctě poškozeného ke studentům. Svědek H. uvedl, že poškozený jako učitel měl vždy u zkoušení snahu žákům to učivo znovu vysvětlit, přičemž, konkrétně ve vztahu ke zkoušení obžalovaného, pak např. svědek K. uvedl, že poškozený obžalovaného zkoušel celou vyučovací hodinu, přičemž byla zjevná snaha poškozeného z obžalovaného něco dostat. Tedy poškozený byl jako učitel sice přísný, současně však byl veden snahou studentům, kteří ne zcela rozumí probírané látce, vše znovu vysvětlovat a při zkoušení jim dával šanci, aby v mezích svých možností uspěli co nejlépe.

84. Obhajoba pak ve vztahu k tvrzenému zavrženíhodnému jednání poškozeného vůči obžalovanému akcentuje zdravotní stav obžalovaného, kdy právě s ohledem na něj by mělo být jednání poškozeného vůči obžalovanému jako zavrženíhodné vnímáno. Ani tento názor soud nesdílí.

85. Obžalovaný měl při studiu speciální pedagogický plán k jeho podpoře právě s ohledem na jeho zdravotní stav. S tímto plánem byli učitelé, včetně i poškozeného Ing. K. seznámeni. Z provedeného dokazování však nelze dovodit, že by poškozený coby učitel při výuce obžalovaného jednal vědomě a záměrně v rozporu s tímto plánem. Z tohoto plánu nikde nevyplývá, že by bylo zakázáno klasifikovat znalosti obžalovaného známkou *nedostatečně* za situace, kdy probíranou látku neumí. Tento plán říká pedagogickým pracovníkům, jakým způsobem mají k obžalovanému přistupovat, co mají tolerovat apod. Lze také připomenout, že obžalovaný neměl stanoven individuální vzdělávací plán. Z žádného z provedených důkazů nelze dovodit, že by poškozený si na obžalovaného tzv. zasedl, požadavky na znalost probírané látky jej tzv. šikanoval a záměrně mu dával špatná hodnocení za situace, kdy ten probíranou látku umí. Lze připomenout, že obžalovaný měl problém hlavně v předmětu xxx a xxx, ale v předmětu xxx, který také poškozený učil, měl obžalovaný v 1. pololetí školního roku 2021-22 výbornou. Stejně tak nelze z ničeho dovodit, že by měl poškozený demonstrativně přistupovat k obžalovanému jinak než k ostatním studentům, spíše je tomu naopak. Pokud byl obžalovaný zkoušen dne 28.3.2022 a měl dostat známku „5“, tak tuto mu poškozený do klasifikačního deníku nezapsal, a to na rozdíl od ostatních studentů, když známku „5“ zapsal studentovi S., známku „4“ pak studentovi P. a známku „3“ zapsal studentovi F.. Podle plánu k pedagogické podpoře obžalovaného měl být v rámci výuky dán obžalovanému větší časový prostor, měla mu být dána možnost zkoušení a měla mu být i umožněna ústní oprava. V zásadě těmto doporučením pak odpovídá i opětovné přezkoušení obžalovaného dne 30.3.2022. Z klasifikačního deníku nelze dovodit, že by toho dne byla dána možnost přezkoušení např. studentovi S., který také dostal 28.3.2022 za „5“. V tomto tedy soud na rozdíl od obhajoby nespatřuje nic zavrženíhodného, naopak, nelze vyloučit, že takto poškozený jednal subjektivně právě s ohledem na plán pedagogické podpory obžalovaného. Lze připomenout také výpověď svědka J., z níž vyplývá, že poškozený umožňoval, aby si obžalovaný během výuky látku nezapisoval, ale si výklad nahrával a přepisoval si jej až dodatečně, což je také v souladu s doporučeními, kterými se měl poškozený při výuce obžalovaného řídit.

86. Pokud pak jde o samotné **zkoušení dne 30.3.2022**, tak obžalovaný mluvil o nespravedlnosti, pokud dostal známku „5“, avšak lze připomenout, že svědek K. uvedl, že obžalovaný byl zkoušen celou hodinu, poškozený z něj chtěl něco dostat, aby mu mohl dát alespoň „4“, ale obžalovaný to **fakt nevěděl**. Svědek subjektivně měl pocit, že pan učitel se během toho zkoušení snažil **J. navést ke správné odpovědi**, ale **marně**. Svědek H. také uvedl, že obžalovaný byl zkoušen skoro celou hodinu, byl zkoušen ze dvou **lehkých** látek, ale J. toho **moc nevěděl**. Poškozený měl vždy u toho zkoušení **snahu žákům to učivo znovu vysvětlit**, ale mohlo to taky vypadat tak, že si z těch zkoušených utahuje. **U slabších žáků to tak běžně dělal, že jim tu látku vlastně znovu**

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

vysvětlil. Subjektivně to vnímal tak, že úmysl pana učitele byl dobrý, ale to provedení bylo špatné. Po zkoušení se učitel J. ptal, co by si dal za známku a on řekl, že tři mínus. Na to se mu učitel vysmál a řekl, že to je za pět. **Obžalovaný sám uvedl**, že se k dotazu poškozeného ohodnotil na „i čtyřku“, na což mu **poškozený odvětil slovy „no, dám ti pětku“ a ještě se k tomu zasmál**. Svědek L. J. uvedl, že J. přece jen něco řekl, což potvrzuje i svědek M., s tím ovšem, že **obžalovaný mluvil o jiné látce, než na kterou byl dotazován**. Ze shora uvedených výpovědí svědků, kamarádů obžalovaného, u nichž soud nemá důvodu jim nevěřit, tak vyplývá, že během přezkoušení dne 30.3.2022 obžalovaný dotazovanou látku neuměl, pokud mluvil, tak o něčem jiném, než na co byl dotazován.

87. V souladu s pedagogickým plánem tedy bylo obžalovanému umožněno přezkoušení, a to ústní, obžalovanému byl dán značný časový prostor, a to v podstatě celé učební hodiny (obžalovaný tvrdí kratší dobu zkoušky 10 až 20 minut, i tak by se v případě 20 minut jednalo o polovinu vyučovací hodiny), kterou tak poškozený jako učitel fakticky obětoval na úkor svého pracovního času resp. na úkor probírané látky a na úkor ostatních studentů, pouze za účelem umožnění obžalovanému opravit si špatnou známku z předchozího zkoušení. Neposlal jej si sednout hned po první neúspěšné odpovědi, ale věnoval obžalovanému celou učební hodinu, nadto během zkoušení se snažil obžalovanému napomáhat, a to až tak, že to vnímali i ostatní studenti. Ostatně sám obžalovaný uvedl, že mu během zkoušky poškozený vysvětloval podstatu fungování toho, na co byl dotazován a co nevěděl (viz č.l. 156 první odstavce). Pokud ani tak obžalovaný zkoušenou látku neuměl, tak pokud to poškozený jako vyučující, který má odpovědnost za výuku studentů, vyhodnotil známkou „5“, bylo to jeho odborné rozhodnutí, se kterým nelze laicky nijak polemizovat.

88. I přesto pak poškozený obžalovanému onu „5“ do klasifikačního deníku nezapsal (opět). Tedy je zde zase nadstandardní přístup poškozeného k obžalovanému. Je pravdou, že to, že mu „5“ nezapiše, obžalovanému neřekl a ten pak následně jednal subjektivně v přesvědčení, že „5“ dostal, nicméně shora uvedené skutečnosti prokazují, že poškozený si nutnost zvláštního přístupu k obžalovanému uvědomoval a nelze dovést, že by jej nerespektoval. I kdyby poškozený obžalovanému známku „5“ reálně zapsal, bylo by to vzhledem k výsledku zkoušky, když se jednalo o již druhou zkoušku, zcela legitimní a nebylo by to v rozporu s plánem podpory obžalovaného.

89. Jestliže za situace, kdy zkoušenou látku obžalovaný nevěděl, sám sebe k dotazu poškozeného ohodnotil na „3-“, a poškozený mu na to, byť s úsměvem (není přesně konkretizované, v čem mělo spočívat ono *vysmátí se* obžalovanému, jak o něm mluvil svědek H., obžalovaný sám uvedl, že poškozený se měl zasmát), rozhodně z tohoto momentu, který vyplynul ze situace, nelze dovozovat zavrženíhodné jednání poškozeného ve smyslu ust. § 141 odst. 1 tr. zákoníku.

90. Žádné další jednání poškozeného vůči obžalovanému, které by mělo nést znaky jednání zavrženíhodného, pak z žádného z provedených důkazů nevyplývá. Na tomto místě lze připomenout, že obžalovaný sám uvedl, že ***do toho posledního zkoušení se poškozený choval úplně v pohodě, ale při tom posledním to prostě totálně....***

91. Podané vysvětlení H. T. ohledně chování poškozeného vůči její osobě v letech 2004 až 2006, kdy studovala na FTVS a poškozený byl jejím vyučujícím jógy a měl ji deplat, dokonce má podezření, že se měl nevhodně dotýkat studentek, je pro posouzení věci irrelevantní. Jmenovaná se nevyjadřuje k posuzovanému skutku, vyjadřuje se k jednání vůči její osobě z doby před cca šestnácti lety, a tím, že se nevyjadřuje k posuzovanému činu, ale fakticky k jinému skutkovému ději, u nějž není prokazován ani kontext jí tvrzeného jednání poškozeného, absentují zde důkazy, které by případně jí podávaný skutkový děj prokazovaly či věrohodnost její výpovědi podporovaly.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

92. S ohledem na shora uvedené tak soud uzavírá, že v posuzované věci naplnění znaků trestného činu zabití ve smyslu ust. § 141 odst. 1 tr. zákoníku v žádné z jeho alternativ neshledává

93. V přípravném řízení byli vyslechnuti, ať již jako svědci či v rámci podání vysvětlení, též další osoby (Z. M., J. J. N., P. S., P. F., M.H., O. K., F. K., J. P., P. P., M. P., J. S., D. V., Z. V. a M. Z.), přičemž část těchto svědků potvrzuje tu část skutkového děje, která byla označena za nespornou, část pak prokazuje v podstatě to samé, co svědci, s jejichž výpověďmi se soud procesně seznámil (zejm. pozitivní či negativní vztah k poškozenému), přičemž posléze pak ani státní zástupkyně ani obhajoba na výslechu těchto osob resp. na čtení jejich výpovědí (event.. podaných vysvětlení) již netrvali. Obhajoba pak původně navrhovala ke svědecké výpovědi předvolat J. H., který v přípravném řízení podával vysvětlení, avšak procesně nepoužitelné (ani postupem dle § 211 odst. 6 tr. řádu), čemuž soud vyhověl a jmenovaného k hlavnímu líčení opakovaně předvolal, avšak neúspěšně, když jmenovaný se nepřihlašuje do datové schránky ani si nepřebírá soudní obsílky. Posléze pak obhajoba od návrhu na jeho výslech ustoupila a nadále na jeho výslechu netrvala.

Při úvahách o druhu a výměře trestu soud přihlížel ke všem skutečnostem relevantním ve smyslu ust. § 39 an. trestního zákoníku.

94. K osobě obžalovaného J. Ř. bylo z hlediska jeho trestní minulosti zjištěno, že se jedná o osobu dosud soudně netrestanou, k níž ani jinak nebylo zjištěno žádných relevantně negativních poznatků.

Obžalovaný je ohrožen trestem odnětí svobody od patnácti do dvaceti let nebo výjimečným trestem.

Podle § 40 odst. 1, 2 tr. zákoníku jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, přihlédne soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry (odst. 1). Má-li soud za to, že by vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odstavci 1 bylo možno za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 4, a uloží zároveň ochranné léčení (odst. 2).

95. Okolnost relevantně přitěžující soud u obžalovaného neshledává žádnou. Spáchání činu s rozmyslem a jeho surovost jsou znaky trestného činu, jehož spácháním byl uznán vinným a jako takové nemohou být tyto okolnosti brány v potaz ještě jako okolnosti přitěžující.

96. Jako okolnost polehčující pak soud bere v potaz dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného, to, že se k činu z většiny doznává, čin spáchal v silném rozrušení (daném duševním stavem) a též skutečnost, že čin spáchal ve věku blízkém věku mladistvých, byť v tomto případě se jedná o okolnost hraniční s ohledem na věk obžalovaného v době spáchání činu, a to 19 let a 2 měsíce, kdy však soud současně bral v potaz posunutou mentální vyspělost obžalovaného, jak vyplývá z vyjádření znalce PhDr. Kloseho, kdy obžalovaný je v důsledku xxx ve vývoji opožděný a z hlediska věkové vyspělosti nedosahuje populačních norem. Upřímnou lítost jako okolnost polehčující soud u obžalovaného neshledává, byť ji tvrdil a omlouval se, avšak v kontextu celé jeho presentace zde vyplývá spíše lítost na sebou samým, než nad tím, že usmrtil poškozeného.

97. S ohledem na shora uvedené polehčující okolnosti, při absenci relevantních okolností přitěžujících, by tak bylo na místě ukládat trest odnětí svobody na či při spodní hranici zákonné trestní sazby, která, jak uvedeno výše, činí patnáct (15) let. Soud však zároveň musí reflektovat, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

obžalovaný se činu dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti, když u něj v době činu byly podstatně snížené ovládací schopnosti, a to z důvodů, které si sám nezavinil a které byly dány jeho duševním stavem. Spáchání činu ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, je specifickou polehčující okolností, k níž je třeba při stanovení druhu a výměry trestu přihlídnout (§ 40 odst. 1 tr. zákoníku).

98. Současně pak s ohledem na zdravotní, zejm. tedy duševní stav obžalovaného jsou ve věci dány důvody pro to, aby obžalovanému bylo uloženo ochranné léčení psychiatrické spojené s psychoterapií, a to v ambulantní formě výkonu, jak vyplývá z písemně zpracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a jak bylo potvrzeno i navazujícím výsledkem znaleců MUDr. Tichého a PhDr. Kloseho.

99. S ohledem na shora uvedené polehčující okolnosti, s přihlédnutím k věku obžalovaného a současně prokazovanému jeho mentálně vývojovému opoždění, za situace, kdy obžalovanému je současně ukládáno ochranné léčení psychiatrické spojené s psychoterapií v ambulantní formě výkonu, tak soud shledal vhodnost a důvodnost postupu dle § 40 odst. 2 tr. zákoníku a ukládal trest odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby. Byť objektivně vzato je obžalovaný již dospělý a byl dospělý i v době spáchání činu, ze závěrů znaleců nelze vyloučit, resp. to spíše potvrzují, že mentálně tomu tak není resp. v době znaleckého zkoumání tomu tak nebylo (viz zejm. vyjádření PhDr. Kloseho ohledně vývojového opoždění obžalovaného, a to v důsledku xxx, kterou si však obžalovaný nezavinil). Slovo „*spíše*“ pak soud použil z důvodu, že znalec PhDr. Klose současně uvedl, že přesný věk, jemuž odpovídá mentální vývoj obžalovaného, určit nelze, potvrdil však, že nedosahuje populačních norem. Orientačně tak soud bral v potaz též maximální délku trestu odnětí svobody, který lze uložit nezletilému, neboť této věkové hranici odpovídá, resp. mohla odpovídat mentální vyspělost obžalovaného, byť *de iure* mu trest jako nezletilému ukládat nelze.

100. Soud tak za použití § 40 odst. 2 tr. zákoníku ukládal trest odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby a se zohledněním všech shora uvedených skutečností uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře dvanácti (12) let, což je doba, která je dostatečně dlouhá, aby ve formě trestu odnětí svobody odrážela závažnost činu, jehož spácháním byl obžalovaný uznán vinným, současně natolik dlouhá, aby, za současného výkonu ochranného léčení psychiatrického s psychoterapií v ambulantní formě výkonu, kteréžto léčení je zároveň ukládáno, a které může být započato již během výkonu trestu, bylo možno dosáhnout nápravy obžalovaného.

101. Obžalovaný by pro výkon trestu odnětí svobody v délce dvanácti (12) let měl být podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud reflektoval nižší věk obžalovaného, spáchání činu ve stavu zmenšené přičetnosti a zdravotní (duševní) stav obžalovaného a zejm. s ohledem právě na duševní stav obžalovaného požádal o vyjádření v tomto směru přítomné znalce, kdy MUDr. Tichý s ohledem na zdravotní stav obžalovaného doporučuje nižší stupeň ostrahy, kdy přísnější režim výkonu trestu by obžalovanému z hlediska zdravotního spíše uškodil, s kterýmižto závěry vyjádřil jednoznačný souhlas také PhDr. Klose.

102. Ve věci je obžalovanému současně s trestem ukládáno také ochranné léčení **psychiatrické spojené s psychoterapií v ambulantní formě výkonu**, čímž je deklarována a současně i konstituována snaha státu pomoci obžalovanému za účelem zlepšení jeho zdravotního stavu (dle MUDr. Tichého se xxx jako taková však vyléčit nedá). V rozporu s touto snahou by pak bylo zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou, kteréžto prostředí a jistě i omezenější možnost výkonu ochranného léčení (a vzdělávání se, zaměstnání, kontaktu s rodinou apod., což jsou také faktory, které jistě mohou napomoci zlepšení zdravotního stavu obžalovaného) by, jak vyplývá z vyjádření znaleců, naopak mohly jeho zdravotní stav zhoršovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

103. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tak soud postupoval dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku a zařadil obžalovaného pro výkon trestu do mírnějšího typu věznice, než by standardně měl být zařazen, a to do věznice s ostrahou.

104. Obžalovanému byl dále podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to mačety, která byla použita v rámci spáchání posuzovaného činu a která tak byla nástrojem trestné činnosti.

105. **K trestnímu řízení se připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s nárokem na náhradu škody ve výši 12 392 Kč**, kterážto částka představuje výši nákladů za výjezd a ošetření resp. pokus o záchranu poškozeného (č.l. 624-629). Takto nárokovanou výši škody pak VZP také doložila. S ohledem na to pak má soud uplatněný nárok VZP na náhradu škody v uvedené výši za důvodný a prokázaný, v návaznosti na což podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému uvedenou částku jako náhradu škody poškozené VZP zaplatit.

106. **K trestnímu řízení se dále s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojila poškozená PhDr. I. K., manželka zemřelého Ing. K., s částkou 2.530.000 Kč, a dcery zemřelého A. K. a K. K., každá s částkou 2.410.000 Kč.** Poškozený V. K., syn zemřelého, náhradu nemajetkové újmy nenárokuje. Jmenovaní poškození současně písemně učinili **prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život** dle zákona o obětech trestných činů. Tato prohlášení byla v hlavním líčení provedena jako listinné důkazy a byla přečtena (§ 43 odst. 4 tr. řádu).

107. Poškozené uplatnily nároky na náhradu nemajetkové újmy z titulu odčinění duševních útrap ve smyslu ust. § 2959 zákona č. 89/2012, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ObčZ), podle kteréhož ustanovení odčiní škůdce při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Není-li možné takto určit výši předmětné náhrady, má být tato stanovena dle zásad slušnosti. Poškozené mají za to, že vše náhrady nemajetkové újmy by podle judikatury obecných soudů, Ústavního soudu i doktríny měla odrážet obecně sdílené představy o spravedlnosti (blíže např. bod 56 I. ÚS 2844/14). Podle cit. nálezu Ústavního soudu je v tomto ohledu nutno použít princip proporcionality tím způsobem, že obecné soudy porovnají částky náhrady присouzené v jiných případech, a to nejen v obdobných, ale i v dalších, v nichž se jednalo o zásah do jiných osobnostních práv, a to zejména práva na lidskou důstojnost.

108. Z hlediska vyčíslení náhrady odkazují na **metodiku Nejvyššího soudu ČR** z rozhodnutí ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, podle které za základní částku náhrady, modifikovatelnou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Podle veřejně dostupných údajů Českého statistického úřadu činila průměrná hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti manžela a otce poškozených, tj. za rok 2021, částku ve výši 40.135, - Kč. Dvacetinásobek této mzdy tak odpovídá částce ve výši 802.700, - Kč, která představuje základní částku náhrady újmy za duševní útrapy spojené s usmrcením osoby blízké. Odkazují také na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 5. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3111/2018, v němž Nejvyšší soud uvádí, že náhrada manželovi a nezletilým dětem ve výši přibližně šedesátinásobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozené není nepřiměřená, jestliže duševní utrpení pozůstalých bylo prohloubeno tím, že jim blízká osoba byla zavražděna při výkonu služebních povinností policistky, byly-li zjištěny intenzivní

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

rodinné vztahy, velmi obtížná situace pozůstalého manžela jako jediného živitele a vychovatele obou malých dětí, silná citová a existenční závislost pozůstalých dětí na zemřelé vzhledem k jejich věku, nízký věk zemřelé a naprostá bezohlednost a lhostejnost pachatele.“ Z uvedeného je patrné, že uvedená kalkulace základní částky náhrady je skutečně orientační a měla by být úplným standardem, jež by měl být poměrně navyšován s ohledem na konkrétní okolnosti případu. Současná rozhodovací praxe však při zohlednění litery ustanovení § 2959 ObčZ, které si žádá, aby škůdce svým jednáním způsobené duševní útrapy a utrpení manželu a dětem odčinil plně, za základní částku náhrady považuje částku vyšší. Konečně odkazují také na rozhodnutí Městského soudu v Praze vydaného pod sp. zn. 74 T 5/2021, kde soud převzal za základní rámcovou částku pro rodiče, děti a manželé, druhy a družky žijící v době události vedoucí ke smrti ve společné domácnosti s usmrceným částku ve výši 1.000.000 Kč.

109. Poškozené pak uzavírají, že takto lze ve vztahu k rodičům, dětem, manželům, druhům a družkám žijícím v době události ve společné domácnosti s usmrceným dojít k základní rámcové částce ve výši 1.000.000 Kč.

110. Při stanovení konkrétní částky náhrady je pak v souladu s aktuální rozhodovací praxí zejména Ústavního a Nejvyššího soudu (sp. zn. I. ÚS 2844/14, sp. zn. 25 Cdo 3463/2018) nutno přihlížet k judikaturou ustáleným kritériím pro její určení. Jedná se o zejména kritéria, jež lze shledat jak na straně poškozeného (pozůstalého), tak i na straně osoby odpovědné. Na straně každého jednotlivého poškozeného by měla být brána v potaz zejm. intenzita a kvalita vztahu poškozeného a usmrcené osoby, dále věk usmrcené osoby a poškozeného, přičemž poškození mají shodně za to, že v případě poškozeného Ing. J. K. je vyjma jeho věku třeba zkoumat především též fyzickou kondici a predikci jeho dalšího života, otázka existenční závislosti poškozeného na usmrcené osobě a případné poskytnutí jiné satisfakce (jako např. omluva, správní postih škůdce či jeho trestní odsouzení), která obvykle není sama o sobě dostačující a zohlednit lze rovněž, byl-li pozůstalý svědkem škodní události, byl-li s jejími následky bezprostředně konfrontován či jakým způsobem se o nich dozvěděl. Na straně odpovědné osoby (obžalovaného) by pak měl být zkoumán především postoj obviněného, dopad události do jeho duševní sféry a forma a míra zavinění.

111. V posuzované věci tak poškozené při stanovení konkrétní výše náhrady vycházejí ze základní částky 1.000.000 Kč, přičemž tato částka pak u jednotlivých poškozených byla po zohlednění všech konkrétních okolností případu a individuálních okolností vztahu poškozeného Ing. K. a jednotlivých poškozených upravena, resp. adekvátně zvýšena.

112. Poškozené poukazují na to, že v důsledku jednání obžalovaného byly zpřetrhány velmi silné mezilidské vztahy. Duševní útrapy pošk. PhDr. K. jsou navíc prohlubovány skutečností, že její manžel byl zavražděn v zaměstnání, na xxx, v němž sama poškozená i nadále pracuje xxx. Byla to navíc právě ona, kdo poškozenému, svému manželovi bezprostředně po útoku poskytovala první pomoc, tudíž je o to intenzivněji vystavena připomínce této traumatizující události. Oba manželé si byli velmi blízcí a byli téměř nepřetržitě spolu, což dále podrobně rozvádí (např. Společné dlouholeté působení v xxx)

113. Poškozený Ing. K. byl náhle a nečekaně úmyslně usmrcen, přičemž v době smrti byl plně vitální a jeho zdravotní stav byl s ohledem na jeho pokročilejší věk bezproblémový. Neléčil se s žádným závažným onemocněním, ani žádným netrpěl, pouze docházel preventivně jednou až dvakrát do roka k lékaři kvůli střídavému krevnímu tlaku. Fyzicky byl stále mimořádně zdatný, žil zdravě, nekouřil, nepil a chtěl se dožít vysokého věku. V té souvislosti poukazují také na to, že i přes skutečnost, že byl poškozený Ing. K. ve věku xxx let, stále docházel do zaměstnání na plný úvazek, neustále se v oborech, které vyučoval, aktivně vzdělával, kupoval si odborné časopisy, sledoval odborné platformy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

114. Poškozená PhDr. K. sdílela s pošk. Ing. K. harmonický a intenzivní vztah, který jen v rámci manželství trval nedokončených třicet tří let. Za trvání jejich šťastného manželství se narodily tři děti, které společnými silami vychovali do dospělosti, dovedli je k úspěšnému zakončení vysokoškolského vzdělání, a to v případě dcery A. včetně postgraduálního studia. Společně po celý život své tři děti podporovali ve studiu, a to včetně zahraničních studijních pobytů dětí. V rámci společné domácnosti, jež usmrčený Ing. K. a poškozená po celou dobu svého manželství sdíleli, žily ke dni smrti i jejich dvě děti, a to dcery A. a K.. Celá rodina si pravidelně pomáhala jak v domácnosti a to i v době jednotlivých vln covidových epidemií, tak s údržbou chalupy nebo odvozy autem, přípravou společných publikací apod. Zemřelý byl pro manželku i své děti velikou podporou v domácnosti.

115. Poškozená dcera A. má na vysoké škole vystudovanou chemii, otcí pomáhala s přípravou výuky chemie, pravidelně společně s otcem konzultovali učivo a jeho vhodné propojení s praxí. Také se věnovali další revizi učebnice xxx, kterou před několika lety napsali pro studenty zkráceného studia v Xxx. Se synem V. zemřelý pravidelně probíral aktuální trendy v oblasti číslicové techniky, elektroniky a technologií, neboť syn V. má vystudované informační technologie a studuje v doktorském programu. Poškozená dcera K. pak studuje další magisterský program nová média a s otcem často řešila vše ohledně fungování aplikací a programů výpočetní techniky, kterou si poškozený i přes svůj pokročilý věk osvojil pro účely zajištění online výuky svých studentů a pro další vzdělávání. Rodina trávila společně svátky, navštěvovala příbuzné a scházela se pravidelně k oslavám narozenin, Vánoc, Velikonoc, úspěchů u zkoušek a promocií a dalších akcí, pravidelně si též rodina k uvedeným příležitostem věnovala dárky, chodila společně na kulturní představení, jako jsou koncerty a výstavy, a žila v harmonickém vztahu. Oba rodiče podporovali děti po celou dobu jejich dosud trvajících studií, a to jak finančně, tak psychicky či radou, sdíleli s nimi všechny radosti i starosti. V létě 2022 se měl mít svatbu syn V. a také dcera A.. Svatba syna V.a byla nejprve zrušena a poté zorganizována následně pouze v úzkém kruhu rodinném. Druhá svatba byla v důsledku tragické události zatím odložena. Všichni Poškození jsou citově otřeseni a snaží se s činem, jenž jim nenávratně a po zbytek jejich životů jejich život změnil, vyrovnat. Žádný z Poškozených neměl příležitost se s manželem a otcem adekvátním způsobem rozloučit. Poškozené 2 a 4 přišly o příležitost, aby je k oltáři vedl jejich otec a stejně tak Poškozený 3 přišel o možnost, aby při založení své vlastní rodiny měl po boku svého otce.

116. Vedle výše zmíněného znamená ztráta otce a manžela pro poškozené ztrátu živitele rodiny. Pan Ing. K. ve svém věku nebyl v důchodu a stále naplno pracoval, aby rodinu zvládl zabezpečit. Zejména pošk. PhDr. K. tak přišla téměř o polovinu rodinného příjmu, kdy poukazuje i na mimopracovní (mimoškolské) aktivity poškozeného.

117. Pro stanovení výše relutární náhrady je nutné vzít v potaz také skutečnost, že pan Ing. K. byl usmrčen úmyslně, a to zvláště surovým a zvláště trýznivým způsobem. Obžalovaný přitom jednal z pocitu domnělé křivdy a frustrace z hodnocení, neboť usmrčený byl vyučujícím obžalovaného. Sám obžalovaný se ke svému jednání doznal při jeho výslechu policejním orgánem. Jelikož došlo k usmrcení zemřelého v důsledku takového zavrženého jednání, jakým je zločin vraždy za okolností výše popsaných, je nesporné, že se účinky zásahu do práv poškozených násobí a zesilují.

118. Z hlediska postoje obžalovaného poškození akcentují, že ten neprojevuje ohledně svého jednání žádnou lítost, chová se zcela bezcitně a lhostejně, resp. je přesvědčen, že zemřelého spravedlivě potrestal a ochránil tak ostatní studenty Xxx a svou rodinu od trápení, které rodina měla mít z jeho špatného studijního prospěchu. Jedinou lítost, kterou obžalovaný pocítuje, pocítuje čistě ke své vlastní osobě a k následkům, které bude nucen sám nést, nikoliv však k následkům a k utrpení, které poškozeným, a především pak samotnému Ing. J. K., způsobil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

Jakkoliv by ani žádná omluva ze strany Obžalovaného nedokázala nahradit to, co poškozeným způsobil, ke dni podání návrhu se poškozeným žádné omluvy ze strany obžalovaného nedostalo. Upřímnou lítost vyjádřili rodině pouze rodiče obžalovaného, a to prostřednictvím zmocněnce poškozených.

119. V uvedené věci se tak nejedná o „typový případ“, kde by postačovalo přiznání pouze minimální částky ve výši 802.700,- Kč, ba ani poškozenými uplatňované základní výše náhrady v částce 1.000.000,- Kč. Naopak jsou v daném případě naplněna zvláštní kritéria odůvodňující její navýšení, a to v případě všech poškozených. V případě žádného z poškozených by pak s ohledem na výborný zdravotní stav zemřelého Ing. J. K. neměl být jeho vyšší věk důvodem pro jakékoliv, byť i jen částečné, snížení nároků poškozených. S ohledem na výše popsané Poškození níže blíže vyčíslují své nároky.

120. Z hlediska konkrétního vyčíslení výše nárokované nemajetkové újmy pak ve vztahu ke každé z poškozených bylo u každého z uvedených relevantních kritérií provedeno vyhodnocení individuálních okolností případu a vztahu konkrétní pozůstalé k usmrcenému Ing. K.. U každé okolnosti je uvedeno, zda se jedná o okolnost zvyšující výši náhrady nebo naopak o okolnost snižující výši náhrady. Pro individuální okolnosti jednotlivých kritérií bylo provedeno ohodnocení vlivu v procentech. U jednotlivých okolností v rámci jednotlivých kritérií nedochází k jejich sčítání a v úvahu je vždy bráno příp. procentní zvýšení či snížení absolutní váhy každého jednotlivého kritéria o nejvýznamnější zvyšující nebo snižující okolnost jednotlivého kritéria. Zvýšení absolutní váhy jednotlivého kritéria zároveň nemůže přesáhnout 200 %. Na základě vyhodnocení všech okolností zvyšujících či snižujících výši náhrady byla stanovena upravená absolutní váha každého jednotlivého kritéria, jak na straně poškozených, tak na straně obžalovaného.

121. Ohledně těchto podrobných propočtů pak soud odkazuje na písemné podání poškozených ze dne 5.10.2022 a jednotlivé tabulky s podrobným procentuálním vyčíslením snížení či zvýšení absolutní váhy hodnoty relevantních kritérií, včetně odůvodnění.

122. Poškozená PhDr. I. K. takto poškozená dospěla k absolutní hodnotě váhy všech rozhodných kritérií ve výši 2,53, tj. jestliže výchozí základní rámcová částka je představována částkou 1.000.000 Kč, hodnota nárokované nemajetkové újmy činí 2.530.000 Kč. Poškozené dcery zemřelého A. a K. dospěly k absolutní hodnotě váhy všech rozhodných kritérií ve výši 2,41, tj. jestliže výchozí základní rámcová částka je představována částkou 1.000.000 Kč, hodnota nárokované nemajetkové újmy činí 2.410.000 Kč.

Podle § 2959 ObčZ při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

123. Takto je stanoven zákonný podklad pro nárok na náhradu nemajetkové újmy v podobě duševních útrap, nicméně žádná podrobnější kritéria pro stanovení konkrétní výše již zákon neobsahuje.

124. Pokud poškozené dospěly ke stanovení základní rámcové částky náhrady této nemajetkové újmy ve výši 1 mil Kč, shledává soud tyto částky, jakožto základní a rámcové, jako přiměřené, a jejich výše není v rozporu s ust. § 2959 ObčZ a není v rozporu ani s žádným jiným ustanovením ObčZ, Poškozené pak v rámci jednotlivých kritérií podrobně zohledňují jak okolnosti jsoucí na jejich straně, pokud některé z nich považují za zásadní, je to věc jejich subjektivního vnímání dané okolnosti, zohledňují také okolnosti na straně obžalovaného, které v zásadě odpovídají zjištěním

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

soudu, a způsob, jak byly tyto okolnosti zohledněny v rámci výpočtu jimi nárokové nemajetkové újmy, vyznívá logicky a není nadán ani žádnými vnitřními rozpory.

125. Soud pak, při zohlednění zákonného požadavku „náhrady **plně** vyvažující utrpení poškozených“ a s jediným konkrétním zákonným limitem **zásad slušnosti** neshledává žádné zákonné ustanovení, na jehož základě by nebylo možno takovéto zohlednění uvedených okolností a na to pak navazující způsob výpočtu uvedených částek akceptovat. Takto soud shledává určení výše nemajetkové újmy v podobě duševních útrap, tak, jak jej nárokují poškozené PhDr. I. K., A. K. a K. K. za správné, když zde není žádné zákonné ustanovení, které by takovýto způsob výpočtu nemajetkové újmy vylučovalo, a to za situace, kdy zákon sám žádný konkrétní způsob výpočtu této nemajetkové újmy nestanoví. Soud tak uzavírá, že na straně uvedených poškozených je ve smyslu ust. § 2959 ObčZ dán nárok na náhradu nemajetkové újmy a s ohledem na skutečnosti shora uvedené shledává důvodnou i výši této nemajetkové újmy tak, jak ji nárokují uvedené poškozené. V návaznosti na to pak soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému, aby na náhradě nemajetkové újmy zaplatil poškozené PhDr. I. K. částku 2.530.000 Kč a dcerám zemřelého poškozeným A. K. a K. K. pak každé z nich částku 2.410.000 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi (8) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku přecházelo (§ 249 odst.1 tr. řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (§ 249 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 3 tr. řádu). Právo odvolání nemohou s úspěchem uplatnit ty osoby, které se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly.

Poškozený, jemuž byl odsuzujícím rozsudkem, jímž soud odsoudil obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má právo žádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Praha 17. února 2023

JUDr. Tome Frankič v.r.
předseda senátu